

Ο ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

Και λευτερωθήκαμεν από τους Τούρκους και σκλαβωθήκαμεν εις ανθρώπους κακορίζικους όπου ήταν η ακαθαρσία της Ευρώπης

Γιάννης Μακρυγιάννης

{Και βγήκαν τώρα κάτι δικοί μας κυβερνήτες, Έλληνες, σπορά της εβραιουργίας που είπαν να μας σβήσουν την Αγία Πίστη,

σελ.6

Γιατί ο Θεός δίνει αρρώστιες και συμφορές;

Ο Μέγας Βασίλειος στο λόγο του, «ότι ουκ έστιν αίτιος των κακών ο Θεός», μας λέγει: «... Κάθε κακό δεν είναι κακό. Κακά είναι οι αμαρτίες. κακά δεν είναι, όσα μας προκαλούν οδύνη στο σώμα,

σελ. 7

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ, ή... πώς ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ ;

14^{ον} μέρος (για να μάθουμε πως πρέπει να είναι η παρουσία μας μέσα στο ναό)

Ο ιερός Ιωάννης ο Χρυσόστομος ρωτάει εσένα, εμένα, τον εκκλησιαζόμενο πιστό: «Τι κάνεις άνθρωπε». Όταν ο λειτουργός

σελ. 2

ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

σελ. 6

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ † ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΩΡΑΙΑ ΜΠΑΓΚΟΥ

Αποχαιρετισμός

σελ. 7

ΨΑΛΤΙΚΑ

• Τα παλιά... τ' αφήνω να σθήσουν. Τα καινούρια τ' αφήνω να παλιώσουν

• Η ΠΑΣΑΡΕΛΑ
Να η ευκαιρία "άγιε" Δέσποτα

σελ. 8

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΤΟΣ ΚΕ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 293 ΤΙΜΗ, 0,015 €ΥΡΩ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 061603, ΛΑΡΙΣΑ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2021

ΗΘΙΚΑ & ΙΣΤΟΡΙΚΑ 'ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ'

- * Που είναι ο Αρχιεπίσκοπος;
- * Που είναι η Ιερά Σύνοδος;
- * Που είναι η Ιεραρχία της Εκκλησίας;
- * Που είναι ...αι...αι...αι...;

σελ.4

"Τοιούτον έχομεν Αρχιεπίσκοπον;"

Απαντήσεις και σχόλια στη χειροτονία του επισκόπου Καστοριάς.

Ο Αρχιεπίσκοπος κ.κ.Ιερώνυμος, από το 5' και 30" ως το 9' και 45", απευθυνόμενος στον επίσκοπο, του λέει, για να τ' ακούσουμε μάλλον όλοι μας, "Δεν είναι όλα ρόδινα τα πράγματα. Υπάρχουν πολλά αγκάθια, υπάρχουν πολλές δυσκολίες. Και οι αρχιερείς που διάβηκαν

αυτόν τον δρόμο και το περνούν, γνωρίζουν από αυτές τις δυσκολίες που προέρχονται από έξω αλλά και δυστυχώς μέσα κι από την Εκκλησία. Τότε τι γίνεται; Πού θα στραφείς; Ασφαλώς σε αυτόν που έδωσες τη ζωή σου. Και ύστερα, ανθρώπινα σε αυτό που

υποσχέθης. Στην ιερά σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος. Και επομένως δεν έχεις δικά σου βιώματα; Δεν έχεις δυνατότητα να αμφισβητήσεις κάτι, δεν είναι δυνατόν να έχεις κάτι προσωπικό που πιθανόν να έχεις ερωτηματικά από αυτά όλα που ακούς;

σελ. 5

«Εύλογεΐτε και μή καταρᾶσθε...»

Κύριε Ύπουργέ Άδωνι Γεωργιάδη.

Μέ εκπληξη άκουσε ο Έλληνικός λαός την Πέμπτη 21 Οκτωβρίου 2021 στο Τηλεοπτικό Κανάλι «Κόντρα», τις δηλώσεις σας για τους ανεμβολίαστους: «Προσωπικά, κουράστηκα. Δεν θέλεις κύριε, να έμβολιαστείς; Μή σώσεις! Τέρμα! Πάμε παρακάτω, ή ζωή συνεχίζεται. Όποιος έμβολιαστεί! Τέρμα!

Δέν μπορώ να άσχοληθώ άλλο! Κουράστηκα! Δέν υπάρχει, να κάνει τό κράτος, κάτι παραπάνω σέ αυτό τό θέμα. Τά έχει κάνει όλα!».

Καί συμπληρώσατε: «Από έδω καί μπρός, ό καθένας έχει άτομική εύθύνη. Σου λέει «θέλω να έμβολιαστῶ» ή «δέν θέλω ...» Τό κράτος δέν θά ξανακλείσει, ή άγορά δέν θά ξανακλείσει. Δέν θά κλείσουμε τόν κόσμο στά σπίτια του, έπειδή κάποιος δέν θέλουν να έμβολιαστούν. Τελεία καί παύλα!».

Εΐναι άδιανόπτο αυτά να συμβαΐνουν στην Πατρίδα

σελ.7-8

ΑΥΤΑ ΤΑ ΞΕΡΑΤΕ ;;;

(Εΐναι μια στήλη που θα γράφει σύντομα διάφορα επίκαιρα θέματα, που οι άλλοι δεν τα γράφουν... για να τα μαθαΐνετε)

A) Παρ' ολίγον... τέρμα τα Χριστούγεννα

B) ΑΧ...! ΕΛΛΑΔΑ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ... ΜΕ ΠΛΗΓΩΝΕΙΣ!

Γ) ΝΑ ΓΙΑΤΙ ΜΑΣ "ΑΓΑΠΟΥΝ" ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ

σελ. 3

Ο ΟΣΙΟΜΑΡΤΥΡΑΣ Π. ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΠΛΑΤΑΜΩΝΟΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ

ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΓΩΝΑΣ ΔΙΩΓΜΟΥ

Θα γυρίσω τα φύλλα της ιστορίας πίσω στην καταπιεστική, δικτατορική τότε καθημερινότητα, με τα απρόσμενα γεγονότα που ενέορκψαν σαν καταγίδια.

Οι σκοτεινοί κύκλοι, ως αδέκαστοι δικαστές, απάγγελαν για τους έχοντες λόγο ενάντια στη μασονία το κατηγορώ που διατυπώνονταν μυστικά, δίχως πολύ δούλεμα την καταδικαστική ετυμηγορία τους.

Ο π. Θεολόγος, ο "πράος και ταπεινός τη καρδιά" (Ματθ. 11, 29) καταχωρήθηκε στα κατάστιχα των επικίνδυνων, θεωρήθηκε ως πολέμιος της μασονικής "παντοδυναμίας" των. Τους ενοχλούσε η κριτική που ασκού-

συνεχίζεται στη σελ. 2

σε ο ίδιος και οι συνεργάτες του, ήθελαν όλοι να υποταχθούν στα δικά τους κελεύσματα, όπως γίνονταν τόσα χρόνια με τους προκατόχους επισκόπους, ήθελαν να μετατάξουν το λαό από λογικό σε άλογο ποίμνιο, ήθελαν να υποβάλουν υποταγή με το καλάμι του κρυφού εξαναγκασμού, ήθελαν να τον ξεσκίσουν, να τον αφανίσουν, να τον θέσουν οριστικά εκτός μάχης.

Διαβάζοντας το βιβλίο των παροιμιών και την επικριτική διακήρυξη, της θεόπνευστης μορφής κατά των συνωμοτών συγκλονίζεσαι: **«Ου γαρ μη υπνώσωσι, εάν μη κακοποιήσωσι, αφήρηται ο ύπνος αυτών και ου κοιμώνται»** (παροιμ. 4, 16). (Δεν πλαγιάζουν το κεφάλι τους στο μαξιλάρι και δεν κοιμούνται, αν δεν κακοποιήσουν. Δεν κλείνουν τα μάτια τους. Κάποιο αόρατο χέρι, το διαβολικό χέρι του εμπνευστού των εγκλημάτων, έχει κλέψει το γλυκύ ύπνο από τα βλέφαρά τους).

Επάνω στη μεγάλη πίεση που δέχονταν ο π. Θεολόγος, έκανε μια βαρυσήμαντη δήλωση: **«Προτιμώ να παραδώσω το πνεύμα μου προδομένος, παρά να προδώσω τους αρχιερατικούς μου όρκους»**. Αυτό το επανέλαβε και στα κατοπινά ακόμα χρόνια.

Αφού δεν μπόρεσαν να τον μετακινήσουν ή να τον μεταπέισουν από τις θέσεις του, τότε ξεκίνησαν ένα διωγμό στους συνεργάτες του, ώστε να τον αποδυναμώσουν, για να μην έχει δυνατότητα να παράγει έργο και έτσι με τη γνωστή μέθοδο της δημοσιογραφικής παραπληροφόρησης να δημιουργήσουν δυσμενή κλίμα, για να είναι πιο εύκολη η εξόντωσή του.

Θα περιοριστώ στη χάραξη μερικών διαπιστώσεων και μάλιστα συγκεκριμένων, καθώς μέσα από το σκοτεινό φόντο αναδύονται περιστατικά που προκαλούν μελαγχολία και απογοήτευση.

Θα υπογραμμίσω εν συντομία τις κρυφές διαδικασίες που ακολουθούσαν με προκαθορισμένο στόχο, δρούσαν σαν εξουσιαστές, από το προσωπείο τους κρύβονταν η τραχύτητα και η πρόθεση εξόντωσης κάθε φωνής που διαμαρτύρεται. Βέβαια με μια συνοπτική και περιεκτική διαπίστωση δεν μπορεί να τα αποτυπώσει, όμως θα δώσουμε μια μικρή εικόνα.

Πρώτος που πήρε τη σκυτάλη, ήταν ο θεολόγος καθηγητής στο 1^ο Γυμνάσιο Λαρίσας και παλαιός λαϊκός ιεροκήρυκας της Μητρόπολης Λαρίσας Βασ. Παπανικολάου. Το Δεκέμβριο του 1971 τον κάλεσε στο γραφείο του ο υφυπουργός Εσωτερικών – Περιφερειακός Διοικητής Θεσσαλίας Ιωάν. Λαδάς, του συνέστησε να σταματήσει κάθε αναφορά στα κηρύγματά του περί μασονίας και αφού δεν κατόρθωσε να τον πείσει, τότε χρησιμοποίησε τον Πατριάρχη Αθηνάγορα ως πρόχωμα, διότι αποτελεί ο ίδιος (Πατριάρχης Αθηνάγορας) και το Πατριαρχείο μεγάλο κεφάλαιο για την Ελλάδα, γι' αυτό κάθε αναφορά στον Πατριάρχη Αθηνάγορα ότι είναι μασόνος, βλάπτει τα εθνικά συμφέροντα.

Ακολούθησε ποινική δίωξη με το **“νόμο περί τύπου”**, επειδή ο μακαριστός Βασ. Παπανικολάου ήταν διευθυντής του περιοδικού **«Σάπφειρος»**, οι έντιμοι και οι ευσυνείδητοι εκείνοι δικαστές, σκυμμένοι στους Νόμους και προσδεμένοι στους όρκους των, έβλεπαν ότι όλα ήταν σπημένα και δεν στοιχειοθετούνταν αδίκημα και του απένειμαν τη δικαία κρίση.

Συνέχισε στο ίδιο έργο ο Νομάρχης Ιωάν. Καστρήτσιο, να τον **“παρακαλεί”** να σταματήσει να μιλά για τη μασονία και στο τέλος, αφού δεν το κατόρθωσε, άρχισε τις απειλές.

Είχε προηγηθεί η επιστολή λίβελος του Δημάρχου Θ. Μεσσήνη εναντίον του Βασ. Παπανικολάου (όπως γράψαμε στο φ. 290/Αύγουσ. 2021, σελ. 2, πρώτη στήλη παρ. 6) **«ότι είναι αδιστακτός ηθικός, ξένος δι' οπωσδήποτε προς το πνεύμα της διδασκαλίας του Ιησού, προσπαθεί να εξεγείρει τα γράδια, τους αγράμματους, τους φανατικούς και τους λοξούς...»**.

Στις αρχές Σεπτεμβρίου του 1972 στην έκθεση Θεσσαλονίκης ο εκδότης και ιδιοκτήτης της μεγαλύτερης εφημερίδας της Λαρίσας Π. Δημητράκοπουλος και ο Δήμαρχος Λαρίσας Θ. Μεσσήνης, στρίμωξαν τον υπουργό Παιδείας Νικ. Καντώνια: **«Τι θα γίνει κ. υπουργέ με το Θεολόγο καθηγητή στη Λάρισα...»;** και έλαβαν την απάντηση: **«Ακόμα εκεί είναι...»**. Και δεν άργησε ναρθεί η βιαία μετάθεση στο απομακρυσμένο νησί στα Δωδεκάνησα, στην Κάλυμνο και για να μη ζημιωθεί το κράτος (!). Το έγγραφο κατέληγε: **«Δια το συμφέρον της υπηρεσίας – η μετάθεση – θα είναι αδαπάνως δια το Δημόσιον»**.

Η εκδικητικότητα τους δε σταματά εδώ. Όταν η περίοδος του τρόμου της καταπίεσης και της ασυδοσίας έφθασε στο τέλος της, η σάλπιγγα σήμανε την αλλαγή της φρουράς – από τη δικτατορία στη κοινοβουλευτική δημοκρατία – όλους τους διωχθέντες τους επανέφεραν στις θέσεις των και μάλιστα τους αντάμειψαν με προαγωγές ως αντιστασιακούς, το μόνο που εξείρεσαν ήταν ο Θεολόγος καθηγητής, Βασίλειος Παπανικολάου. Αναγκάστηκαν όμως μετά από μεγάλες πιέσεις Συλλόγων, Σωματείων και μεμονωμένων ατόμων να τον μεταθέσουν – και αυτό έγινε μετά ένα χρόνο – η κακότητα των

διωκτών στο μεγαλείο τους, όχι να τον επαναφέρουν στην προτέρα θέση του – σε Γυμνάσιο της Κοζάνης, μετά εξαμήνου στην Ελασσόνα και μετά ένα χρόνο περίπου στη Λάρισα (!).

Ο υπέρτατος νόμος ήταν η αυθαιρεσία, η εκδικητικότητα κατάντησε αποκλειστικός εμπνευστής και ρυθμιστής των κινήσεων κάθε αντιμασόνου δημοσίου υπαλλήλου, τότε το αίσθημα του δικαίου συμπνιγόνταν, ελαχιστοποιούνταν ή στραγγαλιζόνταν.

Η περίοδος αυτή άφησε κηλίδες αίματος και ντροπής, άφησε βαθιές χαρακιές στις ανθρώπινες καρδιές, άφησε μεθυμένο κλάμα.

Εκμεταλλούμενοι την κυβερνητική εξουσία που εξουσίαζαν, εκβίαζαν τους υπαλλήλους να αποστασιοποιηθούν από το πνευματικό περιβάλλον της Μητρόπολης και το μητροπολίτη π. Θεολόγο. Όσοι δεν κατόρθωσαν να τους μεταπέισουν, άρχισαν να τους στέλνουν τα μπουγιουρντί.

Το Διευθυντή της Κοινωνικής Πρόνοιας Απ. Χαρ. με 25ετή υπηρεσία στην Πρόνοια τον ξαπόστειλαν στην Καστοριά. Προϊστάμενος του Υπουργός Κοινωνικών Υπηρεσιών ήταν ο Λαρισαίος Γεώργιος Δουβαλόπουλος, γνωστός και φίλος του, ο οποίος όμως δεν μπορούσε να κάνει τίποτα για τη μετάθεσή του, διότι υπήρχε εντολή από πολύ ψηλά.

Η Εμπορική Τράπεζα μασονοκρατούνταν, ο Διευθυντής Δελτημ... άρχισε το διωγμό στους **“ανυπάκουους”**, στόχος να εκποιστούν, όσο πιο μακριά γίνεται. Το Χρ... Σέιτ... τον **“τακτοποιήσαν”** στο Καρλόβασι Σάμιου. Τον Κων... Παπαν... στην Κυπαρισσία. Το Θεοδ... Αετ... στη Μεσσήνη, όπου δεν δέχθηκε και παραιτήθηκε. Το Θωμ... Μιχ... στο Διδυμότειχο. Κατά τον ίδιο τρόπο εκβίασμο είχαμε και σε άλλες Τράπεζες!

Είχαμε διώξεις και σε επαγγελματίες και σε ιδιωτικούς υπαλλήλους με αποτέλεσμα να χάσουν αρκετοί τη δουλειά τους και να μη βρίσκουν πουθενά εργασία.

Η Νέα -Ιταλική- Μασωνική Εγκυκλοπαίδεια, τόμος 4ος, PETZIO EMILIA: Κέντρον σπουδών- ALBERT SCHWEITZER. Αναφέρεται στην ιστορία της Μασωνίας από το 1700 μέχρι σήμερα (1992) σε εξάρτηση με την Μασωνία της Ιταλίας και τις χρόνιες διαμάχες με την Ορθόδοξη Εκκλησία.

Για τον Μητροπολίτη Θεολόγο και τη Λάρισα υπογραμμίζει:

Σελ. 109- 110 (Μεταφράζουμε)

«Ένα παράδειγμα είναι εκείνο των γεγονότων στη Λάρισα το 1972, όταν ο μητροπολίτης της πόλης, ο Θεολόγος τιμώρησε με ένα μήνα προσωρινής παύσης καθηκόντων τον αρχιμανδρίτη Ευμενίδη, με την κατηγορία ότι κοινωνήσε το Θ. Μεσσήνη, Δήμαρχο Λαρίσας και γνωστό Μασώνο. Πολλοί δημοσιογράφοι τρέξαν να μαζέψουν τις δηλώσεις του Δημάρχου, ο οποίος απάντησε με ειρωνεία ότι δεν υπάρχει λόγος να καταγγείλει το Μητροπολίτη και καιρέτησε τους δημοσιογράφους με την Ευαγγελική φράση: (συγκωρέστε τους, γιατί δεν ξέρουν τι κάνουν). « άφες αυτοίς ου οίδασι τι ποιούσι (!)». Ο π. Θεολόγος **μπήκε-πλέον- στη λίστα** των εχθρών της Μασωνίας.

Ο διωγμός που ξέσπασε, δεν περιγράφεται, επιδρομή σκληρότητας και με μανία εξόντωσης έπεσαν επάνω και στον π. Αθανάσιο Μυτιληναίο. Ο κ. Μεσσήνης χαρακτήρισε τη διδασκαλία του **“ως αντιχριστιανική και έξω από τις ευαγγελικές παραδόσεις...”**. Έγιναν αρκετές φορές απόπειρες εκδίωξής του από τότε, συνεχίστηκαν βέβαια επί επισκόπου Σεραφείμ Ορφανού, επί Δημητρίου Μπεκιάρη, και επί Ιγνατίου Λάππα, αλλά όλες έπεσαν στο κενό, καμία δεν ευδόωσε.

Ο κατάλογος, αν επιχειρήσω να καταλογογραφήσω όλες τις περιπτώσεις δίωξης, θα είναι μακρότατος. Στη στροφή όμως του δρόμου τους περιμένει μια αυστηρή φυσιογνωμία, με τη σπάθη υψωμένη, όχι της σπάθης των διώξεων, που κρατούν εκείνοι, αλλά την πένα της αδέκαστης κρίσης που είναι η ιστορία. Αυτή θα κρίνει, θα ζυγίσει και θα καταχωρήσει ανεξίτηλα στο βιβλίο της, που στεφανώνει τους δικόκμενους, τους ανθρώπους της πίστης και της Δικαιοσύνης και παραδίνει στην αιώνια περιφρόνηση τους διώκτας και την αδικία.

Αυτόν το δρόμο δε θα κατορθώσει κανείς να τον προσπεράσει, ξεφεύγοντας από πλάγια μονοπάτια και γλυτώνοντας την ετυμηγορία της, μια ετυμηγορία που θα συνοδέψει τις μνήμες και θα χρωματίσει το κάδρο της εποχής.

Η ιστορική γραφή θα παραδώσει την αποδοκιμασία στις επόμενες γενιές, την πράξη της ιστορικής καταδίκης, διότι η ιστορία δεν υποτάσσεται σε εντολές μασονο-παρασκηνιακές, έχει τη δική της διαλεκτική, φωτίζει τα γεγονότα όπως έχουν και απορρίπτει τη σκοπιμότητα. Μπορεί κάποια εποχή, για κάποια σκοπιμότητα, με κάποια παραπληροφόρηση να παραπλανούν τη κοινή γνώμη. Όμως δε θα μπορέσουν να παραπλανήσουν την ιστορία.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

14^ο μέρος (για να μάθουμε πως πρέπει να είναι η παρουσία μας μέσα στο ναό)

ιερέας είπε: «Ανω σκώμεν τον νουν και τας καρδιάς», και συ υποσχέθηκες και είπες: «Εχομεν προς τον Κύριον»: Δε φοβείσαι, δεν κοκκινίζεις από ντροπή, που παρουσιάζεσαι ψεύτης κατά τη φοβερή αυτή ώρα; Δεν βλέπεις το Θαύμα Θαυμάτων! Η μυστική Τράπεζα είναι ετοιμασμένη, ο Αμνός του Θεού, ο Ιησούς Χριστός, θυσιάζεται για σένα, ο ιερέυς αγωνίζεται για σένα, τα Χερουβείμ παραστέκουν και τα Σεραφείμ πετούν γύρω από την Τράπεζα, τα Εξαπτέρυγα κατακαλύπτουν τα πρόσωπα και όλες τις ασώματες Δυνάμεις μαζί με τον ιερέα πρεσβεύουν για σένα, το πνευματικό πυρ κατέρχεται και το Άγιο Αίμα του Χριστού κύνεται στο Άγιο Ποτήριο από την άχραντη Πλευρά για τη δική σου κάθαρση! Δε φοβείσαι λοιπόν, ούτε κοκκινίζεις από ντροπή, που παρουσιάζεσαι ψεύτης κατά την φοβερή αυτή ώρα; Με ποια παρρησία προσέρχεσαι στα άγια Μυστήρια; Με ποια μολυσμένη συνείδησι;...» (Ιωάν. Χρυσόστομου, Α΄ Κορινθίους Λόγος, 36^{ος}, ΕΠΕ, 18, 516-517).

Και ο διάλογος μεταξύ ιερέως και λαού τελειώνει με την ευχαριστήρια Αναφορά «Ευχαριστήσωμεν τω Κυρίω», είναι μια επιβεβαίωση πως η καρδιά μας έχει φύγει από τα γήινα και βρίσκεται εκεί, όπου «ο Χριστός έστιν εν δεξιά του Θεού καθήμενος» (Κολοα, 3, 1). Και τώρα, αφού όλοι συμφωνήσαμε πως αυτό είναι, απαντάμε «άξιο και δίκαιο». Ο λειτουργός ιερέας, πριν απαγγείλει την προς τον Θεό ευχαριστίαν, ζητάει την συγκατάθεση του εκκλησιάσματος – όπως μας το τονίζει ο ιερός Χρυσόστομος – και να ακουστεί από το στόμα των πιστών το «Άξιον και δίκαιον».

Ο άγιος Νικόλαος Καβάσιλας στο σημείο αυτό αναφέρει: «Ούτω δε κάλλιστα και ιερώτατα διατεθέντας, τι λοιπόν ή προς ευχαριστίαν τραπήναι του χορηγούν των αγαθών απάντων Θεού; Άλλως τε τον πρώτον ιερέα μιμούμενων ευχαριστούντα τω Θεώ και Πατρί προ του παραδούντα το μυστήριον της κοινωνίας. Και αυτός προ της τελεστικής ευχής, καθ' ήν ιερουργεί τα άγια, την ευχαριστίαν ταύτην ποιείται προς τον Θεόν και Πατέρα του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. **“Ευχαριστήσωμεν τω Κυρίω”**. και πάντων συνημένων και **“άξιον και δίκαιον”** ανειπόντων, αυτός εφ' εαυτού την ευχαριστίαν προσφέρει τω Θεώ».

(Και αφού οι πιστοί βρεθούν, με την ιερατική προτροπή και με τη δική τους πηγαία απόκριση, σε τόσο καλή και σε τόσο ιερή διάθεση, τι άλλο ταιριάζει, παρά να τραπούν σε ευχαριστία του Θεού, που είναι ο χορηγός όλων των αγαθών; Άλλωστε η ευχαριστία είναι πράξη μίμησης του πρώτου ιερέα, του Ιησού Χριστού. Εκείνος, πριν παραδώσει το μυστήριο της κοινωνίας, ευχαρίστησε το Θεό και Πατέρα. Και αυτός, ο ιερέας, πριν από την «τελεστική» ευχή, με την οποία αγιάζει τα τίμια δώρα, αναπέμπει αυτή την ευχαριστία στο Θεό και Πατέρα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. **«Ας ευχαριστήσουμε τον Κύριο»**. Και αφού όλοι συμφωνήσουν και πουν ότι είναι άξιο και δίκαιο να προσφέρουν την ευχαριστία, αυτός, μόνος του, προσφέρει την ευχαριστία στο Θεό).

Αρχίζουμε και φθάνουμε στην κορυφή της λειτουργικής έκτασης, στη φάση της προσφοράς της Αναίμακτης Θυσίας. Μας αναβιώνει τα γεγονότα που σφράγισαν την ιστορική πορεία του Χριστού, που μας ανέσπασε και πάλι μετά την πτώση μας για να μας χαρίσει την Βασιλεία των Ουρανών.

Καταξιώνει τον ιερέα να τελεί την αναίμακτη ιερουργία, παρ' ότι παραστέκονται δίπλα του χιλιάδες και μυριάδες Αγγέλων. Και πριν από την εκφώνηση: «Τον επινίκιον ύμνον άδοντα, βοώντα, κεκραγότα και λέγοντα...» διαβάζεται από το λειτουργό ιερέα η “ευχαριστήριος ευχή”, που μαζί με τον εκκλησιαζόμενο λαό ανεβαίνουν σιγά-σιγά προς τον Γολγοθά.

«Άξιον και δίκαιον σε υμνείν, σε ευλογείν, σε αινείν, σοι ευχαριστείν, σε προσκυνείν εν παντί τόπω της δεσποτείας σου. Συ γαρ ει Θεός ανέκφραστος, απερινότος, αόρατος, ακατάληπτος, αεί ών, ωσαύτως ών συ και ο μονογενής σου Υιός και το Πνεύμα σου το Άγιον. Συ εκ του μη όντος εις το είναι ημάς παρήγαγες, και παραπεσόντας ανέσπασας πάλιν, και ούκ απέστης πάντα ποιών, έως ημάς εις τον ουρανόν ανήγαγες και την βασιλείαν σου εκάρισώ την μέλλουσαν. Υπέρ τούτων απάντων ευχαριστούμεν σοι και τω μονογενεί σου Υιώ και τω Πνεύματί σου τω Άγιω υπέρ πάντων ών ίσμεν και ών ουκ ίσμεν, των φανερών και αφανών ευεργεσιών, των εις ημάς γεννηθέντων. Ευχαριστούμεν σοι και υπέρ της Λειτουργίας ταύτης, ή εκ των χειρών ημών δέξασθαι κατηξίωσας, καίτοι σοι παρεστίκασι χιλιάδες αρχαγγέλων και μυριάδες αγγέλων, τα Χερουβείμ και τα Σεραφείμ, εξαπτέρυγα, πολύομα, μετάρσια πτερωτά».

ΕΡΜΗΝΕΙΑ:

(Είναι άξιο και δίκαιο να Σε υμνούμε, να Σε δοξάζουμε, να Σε αινούμε, να Σε ευχαριστούμε, να Σε προσκυνούμε, σε κάθε τόπο της κυριαρχίας Σου. Γιατί Συ είσαι Θεός, που το μεγαλείο Σου δεν μπορεί να το εκφράσει ο λόγος μας. Είσαι ασύλληπτος από το ανθρώπινο μυαλό μας. Είσαι αόρατος στην «πεπερασμένη» όρασή μας. Είσαι ακατάληπτος για την περιορισμένη διάνοιά μας. Υπάρχεις πάντα, δίχως να μεταβάλλεσαι ή να αλλοιώνεσαι. Και υπάρχεις. Συ και ο μονογενής Σου Υιός και το Άγιο Πνεύμα

συνέχεια στη σελ. 3

Α) Παρ' ολίγον... τέρμα τα Χριστούγεννα

Μετά από αντιδράσεις πολιτικών, μέσα κοινωνικής δικτύωσης και από το Βατικανό, αναγκάστηκε η Κομισιόν (Ευρωπαϊκή Επιτροπή) την τελευταία στιγμή να αποσύρει το έγγραφο (εγχειρίδιο) που είχε τίτλο: «Υπιο of Equality: European Commission Guide lines for Inclusive Communications» και αφορούσε κατά κύριο λόγο τα Χριστούγεννα. Δηλαδή, έλεγε ότι πρέπει να πάψουμε πλέον να λέμε την ευχή «Καλά Χριστούγεννα» με το «Καλές Γιορτές»!

Οι προύχοντες της Ε.Ε. ξαφνικά εν όψει των Χριστουγέννων, έθεσαν θέμα σε υψηλό επίπεδο μέχρι και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, να ακυρωθούν πλέον τα Χριστούγεννα ως γιορτή, και όχι μόνο, αλλά να αποφεύγεται η χρήση ακόμα της λέξης «Χριστούγεννα».

Επί πλέον να μη χρησιμοποιούνται ονόματα που «προέρχονται από μία θρησκεία» και αναφέρει χαρακτηριστικά πως να λείπει κάποιος «Μαλίκια και Χούλιο» αντί το σωστό «Μαρία και Ίζον».

Το εσωτερικό αυτό έγγραφο ήρθε στην κατοχή της ιταλικής ταμπλόιντ «il Giornale», το οποίο και το κυκλοφόρησε και αμέσως άρχισαν να πυροδοτούνται αντιδράσεις. Το Βατικανό μέσω του καρδινάλιου Πιέτρο Παρολίν (υπουργό Εξωτερικών του Βατικανού) διαμαρτυρήθηκε: «Φυσικά, ξέρουμε ότι η Ευρώπη οφείλει την ύπαρξή της και την ταυτότητά της σε πολυάριθμες συνεισφορές, αλλά δεν μπορούμε βέβαια να ξεχνάμε ότι μια από τις κύριες συνεισφορές, αν

όχι η κυριότερη, υπήρξε η ίδια η Χριστιανοσύνη...». Διάφοροι Ιταλοί ηγέτες αντέδρασαν έντονα. Η Τζόρτζια Μελόνι, ηγέτις του κόμματος «Αδέλφια της Ιταλίας» δήλωσε: «... Η ιστορία μας και η ταυτότητά μας δεν μπορεί να ακυρωθεί, πρέπει να τις σεβαστούν».

Ο Ματέο Σαλβίνι, ο επικεφαλής του κόμματος «Λέγκα του Βορρά» έκανε παρόμοιες δηλώσεις με της Μελόνι: «Μαρία, η μητέρα, Ιωάννης, ο πατέρας». Ζήτω τα Χριστούγεννα...».

Ο πρώην πρόεδρος του Ευρωκοινοβουλίου Άντονι Ταγιάνι έγραψε στο twitter: «Ζήτω τα Χριστούγεννα. Ζήτω η κοινή λογική».

Ένας αξιωματούχος της Κομισιόν δήλωσε στο «Politico»: «Θα τρελαθούμε με την Νταλί (εισηγήτρια της πρότασης) βιώνουμε το σουρρεαλισμό» κ.ά.

Η οργή ιδιαίτερος των Ιταλών ήταν μεγάλη και κατήγγειλα την Ευρωπαϊκή Ένωση ότι προσπαθεί να αποχριστιανοποιήσει το λαό της!

Μετά τις πολλές και έντονες αντιδράσεις, αναγκάστηκε η Κομισιόν και συγκεκριμένα η αρμόδια επίτροπος για την ισότητα Χέλβνα Ντάλι να το αποσύρει.

Όμως! Να μην ξεχνάμε ότι η αρχή έγινε, το μικρόβιο μπήκε, το φόβητρο είναι στη φωλιά και κάποια χαλαρή στιγμή, πάλι θα το επαναφέρουν!

Αυτή είναι η Ε.Ε. «Ο φοβερός οδοστρωτήρας» († Αυγ. Καντιώτης).

Β) ΑΧ...! ΕΛΛΑΔΑ ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΟΥ... ΜΕ ΠΛΗΓΩΝΕΙΣ!

Ένα απίστευτο βίντεο με θηριωδία και κτηνωδία κυκλοφόρησε σε όλα τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Πρόκειται για βασανισμό και σταύρωση Αιθίοπα ιεραπόστολου της Ορθόδοξης Εκκλησίας, ο οποίος έπεσε στα χέρια των ισλαμιστών, βασανίστηκε απάνθρωπα και στο τέλος σταυρώθηκε σε κοινή θέα.

Το ντοκουμέντο φέρεται πως τραβήχτηκε στη Βόρεια Συρία, στις περιοχές που ελέγχουν οι τουρκικές δυνάμεις και ισλαμιστές μισοφόροι τους, στην ίδια περίπτωση περιοχή τον Απρίλιο του 2013 εξαφανίστηκαν οι δύο μητροπολίτες, ο ελληνορθόδοξος Χαλεπίου Παύλος Γιατζιτζής και ο συρρορθόδοξος Γιοχάνα Ιμπραχίμ, που την παραμονή του Πάσχα, σταμάτησαν ένοπλοι ισλαμιστές μασκοφόροι το αυτοκίνητό τους και επί τόπου εκτέλεσαν τον οδηγό τους, τους δε δύο επισκόπους τους έβγαλαν από το αυτοκίνητό τους, τους απήγαγαν και έκτοτε (οκτώ χρόνια) αγνοείται η τύχη τους.

Στην Ελλάδα, εάν κάποιος μιλήσει για τους

«εισβολείς-λαθρομετανάστες», πάει φυλακή με το νομοθέτημα περί «ρατσισμού». Όλοι οι κυβερνώντες όλων των κομμάτων και παρατάξεων, συμπολίτευσης και αντιπολίτευσης τους θεωρούν ως «χρυσούς επενδυτές» και τους προστατεύουν!

Ιεράρχες μας χωρίς ντροπή, προτρέπουν τους Έλληνες/νίδες να παντρευτούν με μουσουλμάνους (μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως), για να αυγατίσουμε και να νοθεύσουμε μάλλον την ελληνική φυλή!

Τα φαινόμενα δεν είναι μοναδικά, είναι πολλά και από παλαιότερα, όταν ισλαμιστές μουσουλμάνοι καίγαν ναούς, οκότωναν, κρεμούσαν, σταύρωναν χριστιανούς σε όλες αυτές τις χώρες.

Υπάρχουν στο διαδίκτυο πληθώρα βίντεο και φωτογραφίες από Χριστιανούς που βασανίστηκαν και σταυρώθηκαν σε κεντρικές πλατείες για παραδειγματισμό.

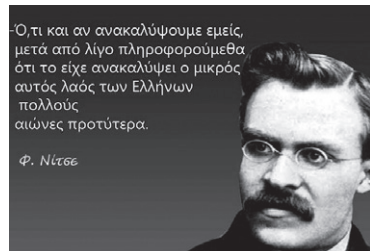
Αχ...! Ελλάδα Πατρίδα μου πως κατάντησες και με πληγώνεις!

Γ) ΝΑ ΓΙΑΤΙ ΜΑΣ “ΑΓΑΠΟΥΝ” ΟΙ ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ

Χρόνια εργάζονταν φιλότιμα οι “καλοί φίλοι” ευρωπαίοι, τώρα με το κοινό ευρωπαϊκό οικοδόμημα και παλαιότερα ως μεμονωμένα κράτη να μας καθυποτάξουν και να μας απαξιώσουν ως Χώρα, Λαό και Έθνος.

Βυσοδομούσαν/ουν, υποσκάπταν/ουν το μέλλον της Ελλάδας και θέλουν τους Έλληνες είλωτες και δεσμώντες, ώστε να αλώσουν και να εξαφανίσουν την ιστορία μας και να “διαμερίσουν εαυτούς τα μιάτια” και τον πλούτο μας.

Δεν μπορούν να “κωνέψουν” ότι αυτή η μικρή χώρα (και παλεύουν αιώνες να τη συρρικνώνουν) είναι η πατρίδα του Ομήρου, του Σωκράτη, του Ευριπίδη, του Ιπποκράτη, του Σόλωνα... των τόνων και τόνων μεγάλων αρχαίων και σύγχρονων σοφών, είναι η γενέθλια “Γη” του Φιλίππου και του Μεγάλου Αλεξάνδρου, την οποία άρον-άρον κάποιος “γιαλαντζή προσεδευτικοί πολιτικοί” την παρέδωσαν στους Σκοπιανούς.

Ότι και αν ανακαλύψουμε εμείς, μετά από λίγο πληροφορούμεθα ότι το είχε ανακαλύψει ο μικρός αυτός λαός των Ελλήνων πολλούς αιώνες προτούτερα.

Εδώ γεννήθηκε η Δημοκρατία, οι επιστήμες, οι τέχνες, η ιδέα του ανθρωπισμού και της αλληλεγγύης, από εδώ εκπολιτίστηκαν οι πανίσχυρες σήμερα, αλλά υποανάπτυκτες τότε χώρες που ζούσαν ακόμα ημίγυμνοι μεμονωμένοι ή σε νομάδες σε σπηλιές και τρέφονταν ακόμα και με ρίζες δένδρων. Από εδώ ξεκίνησαν οι οργανωμένες από τότε κοινωνίες, με τις περίφημες Αμφικτυονίες, θρησκευτικές και πολιτικές Ενώσεις...

Αυτή ήταν και είναι στο διάβα των αιώνων η Ελλάδα και οι Έλληνες.

Ο Γερμανός Φιλόσοφος Φρειδερίκος Νίτσε στο βιβλίο του «Η Γέννηση της Τραγωδίας» (1872) και στο κεφάλαιο 15 περιγράφει με φιλοσοφικό πνεύμα, γιατί μας “αγαπούν”.

«Αποδεδειγμένα ο δυτικοευρωπαϊκός Πολιτισμός σε κάθε χρονική περίοδο της εξέλιξής του επικίρησε να απελευθερωθεί από τους Έλληνες. Η προσπάθεια αυτή ήταν διαποτισμένη με βαθύτατη **δυσαρέσκεια**. Ο,τι δήποτε κι αν δημιουργούσαν, φαινομενικά πρωτότυπο και άξιο θαυμασμού, έχανε χρώμα και ζωή σε σύγκριση με το Ελληνικό μοντέλο. Παρατηρώντας το πιο συστηματικά, φαίνονταν σαν να συρρικνώνεται και στο τέλος κατέληγε να μοιάζει με ένα φθηνό αντίγραφο, με **καρικατούρα**.

Έτσι ξανά και ξανά μια οργή ποτισμένη με μίσος ξεσπάει εναντίον των Ελλήνων, εναντίον αυτού του μικρού και αλαζονικού Έθνους που είχε το νεύρο να ονομάσει βαρβαρικά (για κάθε εποχή), ότι δεν

είχε δημιουργηθεί στο έδαφός του (...). Κανένας από τους επανεμφανιζόμενους εχθρούς τους δεν έτυχε να ανακαλύψει το Κώνειο, με το οποίο θα μπορούσαμε μια για πάντα να απαλλαγούμε από αυτούς. Όλα τα δηλητήρια του φθόνου, της ύβρεως, του μίσους αποδείχθηκαν ανεπαρκή, να διαταράζουν την υπέροχη ομορφιά τους σε ότι κι αν **κάνουν**.

Έτσι, οι άνθρωποι συνεχίζουν να νιώθουν ντροπή και φόβο απέναντι στους Έλληνες. Ενίοτε κάποιος εμφανίζεται να αναγνωρίζει αθέλητα την Αλήθεια, που διδάσκει ότι οι Έλληνες είναι οι Ηνίοχοι κάθε επερχόμενου Πολιτισμού και σχεδόν πάντα, τόσο τα άρματα όσο και τα άλογα των επερχόμενων Πολιτισμών είναι πολύ χαμηλής ποιότητας σε σχέση με τους Ηνίοχους (Έλληνες), οι οποίοι αθλούνται οδηγώντας το άρμα στην άβυσσο, την οποία ξεπερνούν με **Αχιλλείο πήδημα!**

Μια άλλη κορυφαία μορφή του Ευρωπαϊκού πνεύματος, που μαζί με το Γκαίτε είναι εκπρόσωποι του Γερμανικού

κλασικισμού, ο Γερμανός ποιητής, πεζογράφος και δραματικός συγγραφέας **Φρειδερίκος Σίλλερ** που αγάπησε την Ελλάδα, τους Έλληνες και κάθε τι ελληνικό, έγραψε ένα ποίημα-ύμνο περίλαμπρο τον 18^ο αιώνα, απαντώντας στους τότε και στους σύγχρονους αρνητές της ιστορίας, ως ένας πραγματικός Έλληνας (ενώ είναι Γερμανός) διακήρυξε την ακτινοβολία και προσφορά του αρχαίου και του σύγχρονου ελληνικού πνεύματος και πολιτισμού μας σε όλη την Υφήλιο.

«**Καταραμένε Έλληνα**,

Όπου να γυρίσω τη σκέψη μου, όπου και να στρέψω την ψυχή μου, μπροστά εσένα βλέπω, εσένα βρίσκω!

Αν τέχνη λαχταρώ, Ποίηση, Θέατρο, αρχιτεκτονική, εσύ είσαι μπροστά, πρώτος και αζεπέραστος! Αν επιστήμη αναζητώ, μαθηματικά, φιλοσοφία, ιατρική, εσύ είσαι οδηγός και ανυπέρβλητος!

Αν για δημοκρατία διψώ, ισονομία και ισότητα, εσύ είσαι μπροστά μου, ασυναγώνιστος και ανεπισημάστος!

Καταραμένε Έλληνα, καταραμένη γνώση. Γιατί να σε αγγίξω;

Για να αισθανθώ πόσο μικρός είμαι, άσημος, μηδαμινός;

Γιατί δε με αφήνεις στη δυστυχία μου και στην ανεμελιά μου;».

Ας το καταλάβουν, ας το αντιληφθούν και ας πάψουν κάποιος να είναι μικρόψυχοι, κοντόφθαλμοι και αρνητές της Ιστορίας!!!

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ, ή... πώς ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ ;

συνέχεια από τη σελ. 2

14^ο μέρος (για να μάθουμε πως πρέπει να είναι η παρουσία μας μέσα στο ναό)

Σου. Συ μας δημιούργησε και μας έφερε στο «είναι» από την ανυπαρξία. Και όταν αμαρτήσαμε και πέσαμε, πάλι μας ανέστησες. Και δεν έπαψες να κάνεις τα πάντα, ώσπου μας ανέβασες στον ουρανό και μας χάρισες τη μελλοντική Βασιλεία Σου. Για όλα αυτά Σε ευχαριστούμε. Ευχαριστούμε Σένα τον Πατέρα και τον Υίο Σου το μονογενή και το Πνεύμα σου το Άγιο. Σε ευχαριστούμε για όλα αυτά, που γνωρίζουμε. Και για εκείνα, που δεν τα γνωρίζουμε. Για τις φανερές σε μας. Σε ευχαριστούμε και για τούτη τη Λειτουργία, που μας αξίωσες να την προσφέρουμε και συγκατέβηκες να τη δεχτείς από τα δικά μας χρόνια, μολονότι παραστέκουν στο θρόνο σου χιλιάδες αρχαγγέλων και μυριάδες

αγγέλων, τα Χερουβεΐμ και τα Σεραφεΐμ, που έχουν έξι πτέρυγες και πολλά μάτια, που έχουν φτερά και βρίσκονται μετάρσια (ψηλά)).

Ο ιερέας μας καλεί δυνατά να ψάλλουμε: «**Τον επινίκιον ύμνον άδοντα, βοώντα, κεκραγότα και λέγοντα...**» (τον ύμνο του θριάμβου ψάλλουν με δυνατή φωνή, κραυγάζοντας και λέμε).

«**Άγιος, Άγιος, Άγιος Κύριος Σαβαώθ πλήρης ο ουρανός και η γη της δόξης Σου. Ωσαννά εν τοις υψίστοις. ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου. Ωσαννά, ο εν τοις υψίστοις.**».

Η τριπλή αναφορά στο “Άγιος”, από μέρους του εκκλησιαζόμενου πιστού λαού δείχνει την ένωση και ισοτιμία μας με τις ασώματες και νοερές δυνά-

μεις, οι δύο κόσμοι, ο αγγελικός και ο ανθρώπινος ενώθηκαν για να υποδεχθούμε θριαμβευτικά σε ευχαριστιακή σύναξη τον Κύριο μας και Χριστό που έρχεται εκούσια για να θυσιαστεί.

Ο ύμνος αυτός είναι συνένωση του Τρισάγιου αγγελικού ύμνου, που άκουσε και μας τον περιγράφει ο Προφήτης Ησαΐας (Ης. 6, 3) τη στιγμή που ο Θεός τον κάλεσε στο προφητικό αξίωμα.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος γράφει: «Ανω στρατιά δοξολογούσιν Αγγέλων. κάτω εν Εκκλησίαις χοροστατούντες άνθρωποι την απήν εκείνοις εκμimούνται δοξολογίαν. Άνω τα Σεραφεΐμ τον Τρισάγιον ύμνον αναβοά. κάτω τον αυτόν ή των ανθρώπων αναπέμπει πληθύς. Κοινή των επουρανίων και των επιγείων συγκροτείται πανήγυρις...» (Ιωάν. Χρυσο-

στόμου, ομιλία στον 46^ο ψαλμό ΕΠΕ6, 110).

(Στον ουρανό δοξολογούν οι στρατιά των Αγγέλων. Στη γη χοροστατούν οι χριστιανοί και μιμούνται μαζί με αυτούς την ίδια δοξολογία. Επάνω τα Σεραφεΐμ ψάλλουν τον Τρισάγιο ύμνο, εδώ, στον Ιερό Ναό η εκκλησιαζόμενοι πιστοί ψάλλουν τον ίδιο ύμνο. Τα επουράνια και τα επίγεια έχουν την ίδια εορτή).

Με την εκφώνηση: «Τον επινίκιον ύμνον...» ο Λειτουργός ιερέας βγάζει τον Αστερίσκο πάνω από τον Άγιο Δίσκο και τον χτυπάει ελαφρά σταυροειδώς και τον εναποθέτει επάνω στα καλύμματα. Και διαβάζει την «Ευχή της Αναφοράς».

«Μετά τούτων και ημεΐς...»

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Χωρίς αντίλογο και χωρίς αντίδραση αποδεχτήκαμε τις ευρωπαϊκές προταγές, γίναμε της θεωρίας και στρατιώτες της πράξης.

Αρχίσαμε να χτυπάμε αυτό που ήταν η ρίζα μας, **η οικογένεια**. Πιάσαμε να γκρεμίζουμε το υποστυλώμα, που αποτελούσε το θεμέλιό μας. Αγωνιστήκαμε να κόψουμε αυτό που ήταν η αλυσίδα της άγκυράς μας.

Διαγράψαμε από το λεξιλόγιό μας τη λέξη της “**ηθικής**” με την κατηγορία ότι εκπροσωπεί την “**καθυστερήση**” και την “**άρνηση**” της ελευθερίας και της απόλαυσης.

Και επειδή υπάρχει το ενδεχόμενο να ξυπνήσει κάποτε μέσα του ο επαναστάτης άνθρωπος, γι’ αυτό έριξαν διάφορα ελεύθερα δολώματα και ένα από αυτά που “**τσιμπάει**” ιδιαίτερα στην εποχή μας, είναι το **SEX**. Εκείνο που αγωνίζονται να μας το επιβάλλουν να το αποδεχτούμε ως φρούτο είναι το “**παραφύση**”, και πως είναι κάτι το φυσιολογικό. Και για να το καθιερώσουν, ξεκίνησαν με παρελάσεις, με επιβραβεύσεις στους σοδομίτες, λανσάροντας, εγκωμιάζοντας από τα Μ.Μ.Ε. και σιγά -σιγά τα διδάσκουν πλαγίως ακόμα και στα σχολεία. Η Πρόεδρος της Δημοκρατίας σε επίσκεψή της στο 6^ο Δημοτικό Σχολείο Πολίχνης μίλησε σε 8χρονα παιδιά για τον ... “**Winnie – the – Pooh**” (που αυτά δε μπορούν ακόμα να διαχωρίσουν το βιολογικό φύλο) πως το κινούμενο αυτό σχέδιο είναι το αγαπημένο της, επειδή δεν παραπέμπει -όπως είπε- “**ούτε σε αρσενικό – ούτε σε θηλυκό!**” Τόνισε μάλιστα ότι αυτό απαιτεί “**μεγάλη προσοχή**”, επειδή οι δημιουργοί του “**δεν ήθελαν να δώσουν όνομα ούτε αρσενικό – ούτε θηλυκό και έδωσαν και τα δύο**” και συνέχισε πως “**ήταν πολύ νωρίς, όταν αυτά γράφτηκαν σε σχέση με το σημείο που βρισκόμαστε τώρα**”.

Η πρώτη πολιτίς της χώρας, αντί να μιλήσει στα παιδιά αυτά του δημοτικού σχολείου για τους ηρωικούς αγώνες των Ελλήνων, για τους ήρωες του Γένους, για την παράδοσή μας, για τις αρχαίες καταβολές μας, για τις αρετές του πνεύματος και πολλά άλλα ακόμα, αυτή επέλεξε το μάθημα της άφυλης κοινωνίας σε άγουρα παιδιά που ακόμα δεν έχουν διαμορφώσει το χαρακτήρα τους και σίγουρα δε θα τους πήγαινε ποτέ το μυαλό τους ότι ένα αρκουδάκι που παίζανε, είναι άφυλο – unisex δηλαδή.

Τι δουλειά είχε η πρόεδρος της Δημοκρατίας να κάνει τέτοιου είδους “**κατήκηση**” ή καλύτερα “**ύπουλη προπαγάνδα**” σε μικρά παιδιά; Αυτό μόνο η ίδια το γνωρίζει! Ή μπορεί να πήρε κατευθυντήριες γραμμές από την Κομισιόν, όπως διέρρευσε στον Τύπο από εσωτερικό έγγραφο της Ε.Ε. που “**ζητάει**” ή σωστότερα εμπεριέχει οδηγίες προς τα μέλη της για την κατάργηση σιγά-σιγά το όνομα Πατέρα-Μητέρα, Παππού-Παγιά, που χαρακτηρίζουν το βιολογικό φύλο, με ένα νούμερο 1-2, 3-4. Αυτή η “**πρόδοος**” είναι... κατάντια, όταν μάλιστα ακούγονται από τον ανώτατο πολιτειακό άρχοντα της χώρας.

Οι προπαγανδιστές μας πιπιλίζουν πως πρέπει να κοιτάμε μονάχα μπροστά μας, λένε ότι δεν έχουμε να διδαχτούμε τίποτα ρωτώντας τους ανθρώπους του παρελθόντος και διαβάζοντας την ιστορία.

Ακόμα μας φωνάζουν πως το “**παρελθόν**” είναι χρονική περίοδος σκοταδισμού, πως ο δυναμισμός της ζωής, η ηθική και ο πλούτος έκφρασης που διαμορφώθηκαν μέσα από τη δοκιμασία των πατέρων μας και μέσα από εμπειρίες και οδύνες των προπατόρων μας είναι “**ταμπου**” και πρέπει, όσο το δυνατόν πιο σύντομα να γκρεμιστούν.

Ο μηχανισμός της προπαγάνδας δουλεύει ακαταπόνητα και γεμίζει την Οικουμένη με εικόνες, με δημοσιεύματα, με εντυπώσεις, με ιδέες, παλεύουν με τούτον τον ύπουλο και σατανικό τρόπο να πείσουν τους “**άπιστους**” ότι η σεξουαλική επαφή μεταξύ ομόφυλων ανδρών ή γυναικών είναι φυσιολογική, είναι... “**ευλογία**”.

Το Συνταγματικό Δικαστήριο της Γερμανίας το Νοέμβριο του 2017 έδωσε διορία στο γερμανικό κοινοβούλιο ως “**το τέλος του 2018**” να ψηφίσει τη θεσμοθέτηση “**του τρίτου φύλου**” στα πιστοποιητικά γέννησης, δίπλα στα “**άρρεν**” και “**θήλυ**”.

Στα μέσα Δεκεμβρίου 2018 ψηφίστηκε και από την 1^η Ιανουαρίου ο νόμος τέθηκε σε ισχύ. Η Γερμανία έγινε ο πρόδρομος στην Ευρώπη των **Ιντερσεξ** (Intersex)

* **Που είναι ο Αρχιεπίσκοπος;**

* **Που είναι η Ιερά Σύνοδος;**

* **Που είναι η Ιεραρχία της Εκκλησίας;**

* **Που είναι ...αι...αι...αι...; ; ; ; ; ;**

προσώπων, είχαν όμως δεσμευθεί την οδό της αναγνώρισης η Ολλανδία και η Αυστρία.

Από τον Ιούνιο του 2020 πέρασαν παρόμοιες αποφάσεις η Αυστραλία, Νέα Ζηλανδία, Μάλτα, Ινδία και ο Καναδάς.

Ενώ ο γάμος είναι ένας ιερός θεσμός, τον ευλόγησε ο ίδιος ο Χριστός και έχει σκοπό τη δημιουργία οικογένειας και την προστασία των παιδιών, η “**Νέα Τάξη**” υποστηρίζει με κάθε τρόπο την ομοφυλοφιλία, επιδιώκει τη διακωμώδηση του μυστηρίου του γάμου! Διοργανώνουν παρελάσεις ομοφυλοφίλων, οι κυβερνήσεις η μία μετά την άλλη νομοθετούν για τους γάμους μεταξύ ομοφυλοφίλων, ακόμα επιτρέπουν και την υιοθεσία παιδιών από αυτούς! Άνδρες να παριστάνουν τις... υψούλες και τις... μανούλες, **γυναίκες** να παριστάνουν τους **γαμπρούς** και τους **μπαμπάδες**.

Ο θεός έφτιαξε τους ανθρώπους “**άνδρα και γυναίκα**”, να ζουν (όπως και τα άλλα όντα) με το αντίθετο και όχι με το ίδιο φύλο. Διαφορετικά η ζωή θα είχε εκλείψει από τον πλανήτη Γη!

Υπάρχουν όμως και περιπτώσεις ανθρώπων που γεννιούνται με παράκλιση από το φύλο τους. Αυτό είναι πολύ σπάνιο. Η επί το πλείστον όμως οφείλεται σε κακές ψυχολογικές συνθήκες καταπίεσης και στη μεγάλη προβολή της ομοφυλοφιλίας στην εποχή μας.

Στην “**πολιτισμένη**” Γερμανία, ένα δημοσίευμα της εφημερίδας “**Deutsche Welle**”, το “**Πείραμα Κέντλερ**” σοκάρισε-ανατρίχιασε τον κόσμο που η είδηση ξεπέρασε κάθε αρρωστημένη φαντασία.

Το κράτος έδινε άστεγα παιδιά σε παιδόφιλους άνδρες, υποθέτοντας ότι θα έκαναν... ιδανικούς θετούς γονείς. Το σύστημα δούλεψε σχεδόν 30 χρόνια. Οι “**ανάδοχοι**” αυτοί παιδόφιλοι έπαιρναν ακόμα και... “**τακτικό επίδομα φροντίδας**”.

Κάποια στιγμή, δύο από τα θύματα εμφανίστηκαν και κατήγγειλαν τους «**στοργικούς γονείς**». Οι έρευνες που έγιναν, βρήκαν αναμμιγμένα το “**δίκτυο διαφόρων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων**”, το κρατικό γραφείο πρόνοιας των νέων ακόμα και η Γερουσία του Βερολίνου, στα οποία η παιδραρασία “**έγινε αποδεκτή και υποστηρίχθηκε**”. Η υπεύθυνη για τη νεολαία γερουσιαστή του Βερολίνου Σάντρα Σέρρες χαρακτήρισε τα ευρήματα “**συγκλονιστικά και τρομακτικά**”.

Είναι συγκλονιστική η αφήγηση που μας κάνει η Μόσρα Γκρέουλαντ, παιδί ομοφυλόφιλων γονέων που δεν άντεξε και έβαλε τον πατέρα της στη φυλακή.

Αξίζει να μάθουμε την ιστορία της:
«... **Μεγαλώνοντας εγώ έπρεπε να είμαι το τέλειο θύμα. Έπρεπε να συμφωνώ απόλυτα με κάθε τι γκέι, διότι από τη στιγμή που με μεγαλώνουν γκέι άνθρωποι, θα πρέπει να γνωρίζω ότι εκείνοι οι κακοί ετερόφυλοι θέλουν να μας κάνουν κακό.**

» ... **Ο μόνος τρόπος, για να κάνεις ένα παιδί να αποδεχθεί τη “φυσιολογική” του ομοφυλοφιλία, είναι να εξασφαλίσεις ότι έχει ομοφυλοφιλική σεξουαλική εμπειρία, πριν μεγαλώσει αρκετά... Όχι λοιπόν, δε γεννιάμαστε γκέι, γινόμαστε γκέι από τους ενήλικες. Σας ευχαριστούμε ενήλικες!!!**

» **Όπως μπορείτε να φανταστείτε και οι δύο γονείς μου με χρησιμοποιούσαν... Ο πατέρας μου, η μητέρα μου ήθελαν και οι δύο πάρα πολύ εγώ να γίνω γκέι.**

» **Προσπάθησα να τον βάλω στη φυλακή στα 13 μου, διότι κοιμόταν για άλλη μια φορά με ένα εκδιδόμενο αγόρι μέσα στο σπίτι μας...**

» **Η μητέρα μου και η γυναίκα εραστής της που ήταν μαζί της για 20 χρόνια...**

» **Δέκα χρόνια αργότερα ο πατέρας μου ασέλγησε σε παιδί μπροστά μου και εν τέλει πήγα στην αστυνομία, διότι έγινα μπροστά μου και δεν μπορούσα έτσι να το προσπεράσω.**

» ... **είναι λίγο γνωστό ότι η φιλοσοφία στο ομοφυλοφιλικό κίνημα είναι πολύ διαφορετική από τη φιλοσοφία που έχει ο υπόλοιπος κόσμος.**

» ... **όλοι οι φίλοι μου είναι εκδιδόμενοι γκέι. Όλοι οι φίλοι μου έχουν πάρει ναρκωτικά από**

τον πατέρα μου... Τι άλλο θα μπορούσα να είμαι; Θα μπορούσα να είμαι ένα παιδί που ζει στην κόλαση; Ένα παιδί που προσπάθησε να αυτοκτονήσει την πρώτη φορά, όταν ήμουν 10; Που στην εφηβεία μου κοιμόμουν στους καναπέδες, για να μη γίνω ένα ακόμη θύμα των φίλων των γονιών μου ή των ιδίων των γονιών μου; Ήμουν παιδί ομοφυλοφίλων και το ζούσα αυτό κάθε μέρα...».

(απομαγνητοφώνηση και μετάφραση Φαίη για το ΑΒΕΡΩΦ).

Η εφημερίδα “**ΕΣΤΙΑ**” αποκάλυψε την έκθεση της επιτροπής που ο καθηγητής Αλέξανδρος Λινός Σισιλιάνος, παρέδωσε στον πρωθυπουργό Κύρ. Μητσοτάκη τονίζοντας ότι έφθασε ο καιρός και η χώρα μας θα πρέπει να υιοθετήσει τη στρατηγική της Ε.Ε. πάνω στο ζήτημα του **γάμου των ομοφυλοφίλων**. «**Η χώρα μας ακολουθεί την Ευρώπη, ενώνοντας αρμονικά όλες τις δυνάμεις της ενσωματώνοντας το διαφορετικό στο κοινό. Αναγνωρίζοντας ίσα δικαιώματα σε όλους, απαιτώντας όμως και από όλους σεβασμό και αλληλεγγύη**». Αυτά επιδόθηκαν μετά τη συνάντηση που είχε με τον πρωθυπουργό.

Με τη διαρροή του πορίσματος, **160...** εμφανείς Έλληνες – Ακαδημαϊκοί, δικαστικοί, στρατιωτικοί, πρεσβευταί, καθηγηταί Πανεπιστημίου, γιατροί, επιχειρηματίες και πολλοί άλλοι, εξέφρασαν τη μεγάλη διαφωνία τους με το πόρισμα της επιτροπής.

Η εφημερίδα “**ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**” την Τρίτη 14 Σεπτεμβρίου 2021 και στη σελίδα 8 έγραφε: «**Ο κακός καμός έγινε στη Ν.Δ. με τη διακήρυξη των 160 προσωπικοτήτων, ακαδημαϊκών, στρατιωτικών, επιχειρηματιών και άλλων, κατά της θεσμοθέτησης του πολιτικού γάμου των ομοφυλοφίλων και της υιοθεσίας τέκνων που προτείνει η επιτροπή του σημιτογενούς Σισιλιάνου**».

Τη διακήρυξη υπογράφουν πρώτοι οι πρώην Πρόεδροι της Ακαδημίας Αθηνών, οι κ.κ. Γ. Κοντόπουλος, Αν. Κουνάδης, Στ. Ημέλλος. Ο πρύτανης του Παν. Πατρών, Κ. Γραμματικός..., οι Στρατηγοί Δημ. Σκαρβέλης, Φρ. Φραγκούλης... «**Η χώρα μας αντιμετωπίζει οξύτατο δημογραφικό πρόβλημα και θα πρέπει να έχει ως πρώτη της μέριμνα την ενίσχυση της ελληνικής οικογένειας και την αύξηση των γεννήσεων...**

» **Είναι ασέβεια προς τον ελληνικό λαό, το οξύτατο δημογραφικό πρόβλημα ότι δήθεν πρέπει να αντιμετωπισθεί με τη νομιμοποίηση και τη μόνιμη εγκατάσταση στη χώρα μας παρανόμων αλλοεθνών και αλλοθρήσκων μεταναστών...**

» **Κάνουμε έκκληση για την απόσυρση των προκλητικών αυτών ρυθμίσεων...**

Στη διακήρυξη απάντησε στο facebook ο υφυπουργός σύγχρονου πολιτισμού Νικ. Γιατρομανωλάκης που συμπεριλήφθηκε στη λίστα του αμερικανικού δικτύου **NBC** μαζί με **30** ακόμα **ΛΟΑΤΚΙ+** ως άτομα που ξεχώρισαν διεθνώς! Σκίζουμε!

Την ίδια ημέρα η ιστοσελίδα Mea culpa.gr δημοσίευσε ένα κατάλογο με ονόματα παιδιών ενός νηπιαγωγείου και το όνομα της νηπιαγωγού. Εδώ αναδεικνύεται το “**οξύ δημογραφικό και κοινωνικό πρόβλημα που δημιουργεί το μεταναστευτικό στην ελληνική πρωτεύουσα**”.

Τη μεθεπομένη Πέμπτη 16 Σεπτεμβρίου, η εφημερίδα “**ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ**” έχει το εξής οσόλο:

«**Στη θέση του Βουλευτή της Ν.Δ. Κων. Μπογδάνου, δε θα δημοσιεύα ποτέ τη λίστα με τα ονόματα 20 μαθητών τάξης νηπιαγωγείου από την ανάγνωση της οποίας προκύπτει ότι οι 18 αλλοδαποί Μουσουλμάνοι και οι δύο μόνο Έλληνες χριστιανοί**»!!!.

Τώρα καταλαβαίνουμε, γιατί η Νέα Τάξη προωθεί την ομοφυλοφιλία, επειδή αυξάνει σε μεγάλο βαθμό την υπογεννητικότητα και αυτό για να μην υπάρχουν σταθερές οικογενειακές βάσεις, σταθερές αξίες, σταθερές έννοιες. Για να μην μπορούν να διακρίνουν οι άνθρωποι ανάμεσα στο ομαλό και στο μη ομαλό, στο φυσιολογικό και το παρά φύση, στο δίκαιο και το άδικο

κ.λπ. Αυτό είναι πολύ αρεστό στη Νέα Τάξη, διότι από τις σωστές αυτές κοινωνίες προέρχονται κυρίως, όσο αντιστέκονται στα φοβερά σχέδιά τους, για να κυριαρχήσουν σε ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Σε όλη αυτή την επίθεση που δέχθηκε η ελληνική οικογένεια από τους ξένους και ντόπιους “**εθνοπατέρες**”, που “**συνευδοκούσε τους πράσους στην ανομίαν**”. Η Ορθόδοξος δικούσα Εκκλησία ήταν και είναι σχεδόν απύουσα, δεν έβγαλε άκνα, ή σωστότερα **τήρησε άκρα του τάφου σιωπή!**

Τα τελευταία χρόνια αυτά που συμβαίνουν είναι φοβερά και αποτελούν πραγμάτωση του προφητικού ποιητικού λόγου: “**Χρόνους πολλούς μετά την Αμαρτία που την είπαν Αρετή μέσα στις εκκλησίες και την ευλόγησαν**” (Οδ. Ελύτης, “**Άξιον Εστί**”).

Για τους Ιερείς που τόλμησαν να κρατήσουν Θερμοπόυλες και τέλεσαν την ακολοθία της Αναστάσεως και εν συνεχεία τη Θεία Λειτουργία στην παραδοσιακή ώρα που θέσπισαν οι άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας, αναστατώθηκε ολόκληρη η δικούσα Εκκλησία για την “**μεγάλη**” παράβαση και διώχθηκαν οι ιερείς ως εγκληματίες και ως παραβάτες των κυβερνητικών εντολών. Το αντίθετο φανερώνει το περιστατικό που συνέβη προ ολίγου καιρού με ιερείς σε ναό των Αθηνών στην Πλάκα, όπου τέλεσαν βάπτισμα παιδιού “**ζεύγος δύο ανδρών – αφού πρώτα νομιμοποίησαν τη σχέση τους με Σύμφωνο Συμβίωσης** – καταπατώντας τους αιώνιους νόμους του Θεού και μετά προχώρησαν σε “**υιοθεσία**” παιδιού και πάλι αντίθετα από την ίδια την ανθρώπινη φύση και με νομοθέτημα της Πολιτείας,

Αφού πραγματοποιήσαν το “**σημαντικό**” αυτό γεγονός, οι δύο ευτυχισμένοι “**γονείς**” – **μπαμπάς** (vo 1) και **μαμά** (vo 2) – μοιράστηκαν τη χαρμόσυνη είδηση με όλο τον κόσμο μέσω των social media... και έκλεισαν τη σχετική ανάρτησή τους στο Instagram με τα εξής απίστευτα: “**Σημείωση για τους ιερείς με τη μεγάλη τους καρδιά και αποδοχή που μας συγκίνησε όλους...**», και έδωσαν – οι ιερείς – ευχές στους ευτυχείς “**γονείς**” με τα εξής: «**Οι γονείς να είσατε πάντα ερωτευμένοι και το παιδί να βλέπει αυτή την αγάπη που θα έχετε μεταξύ σας, αυτή θα αναζητήσει και όταν φύγει από εσάς και θα αναζητά πάντα στη ζωή του**» («**enikos.gr**», 26-10-2021).

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια πρωτοφανή και απαράδεκτη εκκλησιαστική εκτροπή. Υπάρχει πριν από τη βάπτισμα σιωπή και μετά μια εντυπωσιακή και θορυβώδη διαφήμιση. Με αυτή τη μεθόδευση επιχειρήθηκε υπογειώσις η νομιμοποίηση της ομοφυλοφιλίας μέσα στο χώρο της Εκκλησίας. Αν όντως τα λόγια των ιερών ειπώθηκαν έτσι, αποτελούν πλήρη ανατροπή της διδασκαλίας της Εκκλησίας, της εκκλησιαστικής τάξεως και παραδόσεως ως και περιφρόνηση της Αγίας Γραφής που μιλάει ότι η ομοφυλοφιλία είναι θανάσιμη αμαρτία (Γένεσις 19: 1-13. Λευιτικόν 18:22 Ρωμαίους 1: 26-27. Α΄ Κορινθίους 6: 9-10...).

Αυτό που έγινε, δεν είναι τυχαίο, είναι μια **πρόβα τζενεράλε**, γιατί άνοιξε λίγο το παράθυρο και ετοιμάζονται σταδιακά και επίσημα να εισβάλουν μέσα στην Εκκλησία. Είναι πολύ τραγικό να ολισθαίνουμε στη θεομίσητη αυτή διαστροφή και στο βλάσφημο αυτό βούρκο της προτεσταντικής αυτής εκτροπής και να περνάει αδιαμαρτύρητα!

Η κυβέρνηση φαίνεται ότι εκτελεί εντολές των μυστικών ή και φανερών αντιχριστιανικών ευρωπαϊκών και μη κέντρων και “**νομιμοποιεί**” τη διαφθορά. Εμείς ο Ορθόδοξος λαός θα δεχθούμε αυτή την ανατροπή της καίριας αλήθειας της Εκκλησίας;

Που είναι ο Αρχιεπίσκοπος; Που είναι η Ιερά Σύνοδος; που είναι η Ιεραρχία της Εκκλησίας; Όλοι κωφεύουν!!!

Γιαυτό η ηγεσία της Εκκλησίας, θα πρέπει να καθίσει στο σκαμνί του κατηγορούμενου και να λογοδοτήσει για τα δεκάδες αντίχριστα νομοθέτηματα που ψηφίστηκαν στη Βουλή και δεν αντέδρασε κανένας και τα παρακολουθούσαν ως θεατές και δεν έχει ούτε ένας το θάρρος να σταθεί μπροστά τους να ανακόψει τον κατήφορο και να δείξει στους παραβάτες το σωστό δρόμο της πορείας.

Αν δεν το κάνει και τώρα, αύριο θα είναι πολύ αργά και οι συνέπειες της αποστασίας θα είναι πολύ οδυνηρές!

Έχεις το δικαίωμα αυτό. Αλλά πάνω από όλα είναι η υπακοή στην Εκκλησία και στη σύνοδό της, διότι αυτή καθοδηγεί αυτό το σκάφος και σ' αυτήν θα πειθαρχείς”.

Προκαλούν θλίψη, όσα λέει, τουλάχιστον ως εδώ, ο Αθηνών. Απ' τη μία αναγνωρίζει το δικαίωμα στον επίσκοπο και σ' όσους από εμάς ακούμε την ομιλία του, να αμφισβητούμε, να έχουμε ερωτηματικά, αλλά απ' την άλλη του λέει πως πάνω απ' όλα είναι η υπακοή στην εκκλησία και στη σύνοδο των επισκόπων, διότι όπως ισχυρίζεται αυτή η σύνοδος καθοδηγεί το σκάφος.

Κλασικές δεσποτοκρατικές αντιλήψεις που εκθρονίζουν το Χριστό από οδηγό του σκάφους που ονομάζεται εκκλησία και τον αντικαθιστούν, όπως νομίζουν με τη σύνοδο επισκόπων. **Οι επίσκοποι που αποτελούν τη σύνοδο κάθε τοπικής εκκλησίας**, είτε αυτοκέφαλη εκκλησία είναι, είτε πατριαρχείο, **θα πρέπει να ελέγχονται από το λαό, αν είναι ορθόδοξοι στο φρόνημα και σε όσα διδάσκουν.**

Ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων γράφει στις Κατηχήσεις του, στην 4η Κατήχηση φωτισμένων στο 17ο κεφάλαιο, “Αυτή τη σφραγίδα της πίστεως, που τώρα σου είπα περιληπτικά, να έχεις πάντοτε στο νου σου. Και αν ευλογήσει ο Θεός, θα τα αναλύσουμε, όσο μπορούμε, **όλα θα τα κατοχυρώσουμε με χωρία της αγίας Γραφής**, αργότερα. Γιατί **δεν πρέπει**, πάνω στα Άγια και Θεία Μυστήρια της Πίστεως μας, **ούτε την παραμικρή ιδέα να διδάσκουμε, χωρίς να την κατοχυρώνουμε με τις αλήθειες που μας έχουν φανερωθεί μέσα στην αγία Γραφή.** Πρέπει να αποφεύγουμε με επιμέλεια κάθε πιθανολογία, ρητορισμό και εντυπωσιακό κατασκευάσμα, ώστε να μη παρασυρθούμε σε βλάσφημη κατάχρηση της διδασκαλίας. **Ούτε εμένα τον ίδιο που σου τα λέω αυτά να πιστεύεις αβασάνιστα, αν δε σου δοθεί απόδειξη, για όσα σας διδάσκω από τις αγίες Γραφές.** Γιατί η σωτηρία αυτή που προσφέρεται διά της πίστεως μας, δεν πηγάζει ούτε στηρίζεται σε νοητικά κατασκευάσματα και ρητορικά καινολογήματα, αλλά σε **αποδείξεις παρμένες από την αγία Γραφή.**” (Βλέπε εκδόσεις “ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ”, ιεράς μονής Τιμίου Προδρόμου, Καρέας 1999, σελ. 141)

Όταν ένας από τους μεγαλύτερους θεολόγους αγίους πατέρες της εκκλησίας μας, ο Κύριλλος Ιεροσολύμων γράφει, **“Ούτε εμένα τον ίδιο που σου τα λέω αυτά να πιστεύεις αβασάνιστα, αν δεν σου δοθεί απόδειξη για όσα σας διδάσκω από τις αγίες Γραφές.”**,

εμείς γιατί να πιστέψουμε τον αρχιεπίσκοπο Αθηνών ή όποιον άλλον επίσκοπο ισχυρίζεται πως η σύνοδος επισκόπων της οποίας τοπικής εκκλησίας καθοδηγεί το σκάφος που λέγεται εκκλησία του Χριστού; Ο απόστολος Παύλος, ο θεόπνευστος συγγραφέας επιστολών της Αγίας Γραφής και μέγιστος θεολόγος της εκκλησίας, γράφει στην προς Εφεσίους επιστολή του, 5 κεφάλαιο, στίχοι 23-24, πως ο Χριστός είναι ο αρχηγός και σωτήρας του σώματός του, δηλαδή της εκκλησίας, και πως η εκκλησία, δηλαδή το σώμα των πιστών στο Χριστό, αυτό που ξέρουμε σήμερα όλοι με την ονομασία εκκλησία, υποτάσσεται στο Χριστό και μόνο σε αυτόν. Ούτε τον εαυτό του αναφέρει μαζί με το Χριστό, ούτε τους υπολοίπους αποστόλους ως καθοδηγητές του σκάφους, δηλ. της εκκλησίας του Χριστού. Ένας είναι ο αρχηγός και σωτήρας του σώματος του Χριστού, ο ίδιος ο Χριστός, κανείς άλλος.

Με βάση όσα γράφει ο απόστολος των εθνών Παύλος και ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων, οι επίσκοποι που αποτελούν την σύνοδο μίας τοπικής εκκλησίας, εν προκειμένω την αυτοκέφαλη εκκλησία της Ελλάδος, πρέπει να ξεχάσουν τον εαυτό τους ως δήθεν καθοδηγητές του σκάφους της εκκλησίας, αφού η εκκλησία έχει αρχηγό και σωτήρα, τον Κύριο και Θεό μας, τον Χριστό. **Ο Παύλος δεν τόλμησε πουθενά να γράψει πως αυτός καθοδηγεί την εκκλησία**, ούτε κάποιος άλλος απόστολος το γράφει στην Αγία Γραφή. Η άποψη πως οι επίσκοποι είναι οι επικεφαλής της εκκλησίας είναι μία **παπική αντίληψη που δεν έχει θέση στην ορθόδοξη εκκλησιολογία.** Όλοι οι πιστοί του Χριστού αποτελούν **“το λαό του Θεού, την οικογένεια του Θεού”** όπως γράφει ο απόστολος Παύλος στην επιστολή του προς Εφεσίους, κεφ. 2, στ. 19.

(Διακρίσεις δεν υπάρχουν. Χαρίσματα υπάρχουν που διανέμει το Άγιο Πνεύμα στον καθ' ένα αναλόγως των ανεξικνιάστων βουλών του. Άλλοι είχαν το χάρισμα του αποστόλου, άλλοι του προφήτου, άλλοι του ποιμένου, άλλοι του δασκάλου, άλλοι της γλωσσολαλίας, άλλοι των ιαμάτων, άλλοι να διώκουν τα δαιμόνια απ' τους ανθρώπους. **Οι κακώς λεγόμενοι λαϊκοί**, βρίσκονται αιώνες τώρα στο περιθώριο της διοικήσεως της εκκλησίας του Χριστού, ενώ υπάρχουν πολλοί φωτισμένοι εξ αυτών που θα μπορούσαν να συνδράμουν καταλυτικώς στην αναζωπύρωση της πνευματικής ζωής του σώματος του Χριστού και να προσφέρουν θετικότερο έργο στη διοίκηση των τοπικών εκκλησιών, με ενεργή συμμετοχή στις συνόδους των επισκόπων, μαζί με μοναχούς, πρεσβυτέρους και διακόνους. Όπως ακριβώς έγινε στην πρώτη αποστολική σύνοδο και περιγράφεται στις Πράξεις των αποστόλων κεφ. 15, στ. 22, **“Τότε αποφάσισαν** οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι **μαζί με όλη την εκκλησία να εκλέξουν** από ανάμεσα τους μερικούς που να τους στείλουν στην Αντιόχεια μαζί με τον Παύλο και το Βαρνάβα.” Και στο στίχο 23, **“Και τους έδωσαν να μεταφέρουν την ακόλουθη επιστολή:** «Οι απόστολοι, οι πρεσβύτεροι **και οι αδελφοί χαιρετούν τους αδελφούς** που προέρχονται από τους εθνικούς στην Αντιόχεια, στη Συρία και την Κιλικία.» **Δεν αποφάσισαν μόνοι τους οι απόστολοι και οι πρεσβύτεροι, αλλά αποφάσισαν μαζί με όλη την εκκλησία δηλ. όλους τους αδελφούς.** Η λέξη “επίσκοποι” δεν αναφέρεται, διότι τότε και μέχρι τέλη του 2ου αιώνα, πρεσβύτεροι και

επίσκοποι ήταν ένα και το αυτό, δεν υπήρχε διαχωρισμός επισκόπων και πρεσβυτέρων. Ο διαχωρισμός έγινε αργότερα για διοικητικούς λόγους. Απόδειξη ο λόγος του αποστόλου Παύλου στους πρεσβυτέρους της Εφέσου, όταν έστειλε συνεργάτες του να τους καλέσουν στη Μίλητο, όπου βρισκόταν για να τους μιλήσει. Βλέπε Πράξεις Αποστόλων κεφ. 20, στ. 17, **όπου τους ονομάζει πρεσβυτέρους και παρακάτω στο λόγο του, στο στίχο 28, τους ονομάζει επισκόπους.** Για όποιον δεν έχει διαβάσει ποτέ την Αγία Γραφή ίσως αυτά που γράφουμε να του φαίνονται παράδοξα, καινούργια και μπορεί αιρετικά, αλλά αυτά γράφει η Γραφή εδώ και δύο χιλιάδες χρόνια τώρα. Ούτε νέα είναι, ούτε αιρετικά, απλώς πολλοί ορθόδοξοι δεν έμαθαν, δεν τους δίδαξαν, δεν κάθισαν μόνοι τους να μελετήσουν τη Γραφή και τους πατέρες, αλλά έμαθαν δυστυχώς ν' ακούν και να εμπιστεύονται το ρασοφόρο κήρυκα, χωρίς να εξετάζουν, αν αυτά που λέει είναι σύμφωνα με τη Γραφή... Γι' αυτό έφτασε στο σημείο αυτό σχεδόν όλος ο λαός του Θεού, είτε ο ρασοφορών λαός, είτε ο μή ρασοφορών.)

Κλείνοντας την παρένθεση επανερχόμαστε στην ομιλία του Αθηνών Ιερωνύμου του Β'. Πρέπει ο λαός του τριαδικού Θεού -όσοι θέλουν να είναι ορθόδοξοι κατ' ουσίαν κι όχι τυπικώς τω τρόπω- να μελετά τις Γραφές, ώστε όπως διδάσκει ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων, να μη δέχεται το κήρυγμα κανενός, αν δε συμφωνεί αυτό με τις αλήθειες των Γραφών και τις ορθόδοξες ερμηνείες των αγίων μας, που μας άφησαν ανεξάντλητο πλούτο ερμηνεύοντας τις θεόπνευστες Γραφές. Φτάσαμε ν' ακούμε αντιβιβλικά κηρύγματα και να μην αντιδρούμε πνευματικώς αλλά να τα ανεχόμαστε, να τα δεχόμαστε και να τα υιοθετούμε, γιατί κάποιιοι μας τρομοκρατούν πως αν δεν κάνουμε υπακοή στους επισκόπους, είμαστε εκτός του σώματος του Χριστού, δηλ. εκτός εκκλησίας. Άλλο η σύνοδος επισκόπων της εκκλησίας κι άλλο η εκκλησία του Χριστού. Οι επίσκοποι είναι διάκονοι, δηλ. επιτελούν διακονία, δεν είναι η εκκλησία...

Το 1901 στον καθεδρικό ιερό ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Κρεμλίνο, ο άγιος Βλαδίμηρος ο ιερομάρτυς (Μπογκογιαβλένσκυ) μητροπολίτης Μόσχας και Κολομνά, μαζί με άλλους επίσκοπους του πατριαρχείου Μόσχας χειροτόνησε επίσκοπο της πόλης Δημητρώφ, βορείως της Μόσχας, τον άγιο Τρύφωνα τον ομολογητή (Τουρκεστάνωφ). Ο άγιος Βλαδίμηρος εκφώνησε λόγο και είπε στο νέο επίσκοπο, **“Υπάρχει πραγματικά κάτι σ' αυτήν την διακονία, τη επισκοπική, που θα μπορούσε να συνταράξει ακόμη και την πιο γενναία ψυχή.”** Ο άγιος ιερομάρτυς Βλαδίμηρος μαρτύρησε απ' τους κομμουνιστές μπολσεβίκους την 25η Ιανουαρίου του 1918. (ΤΡΥΦΩΝ ΤΟΥΡΚΕΣΤΑΝΩΦ Ο ΟΣΙΟΣ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΗΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ 1861-1934, εκδόσεις Πέτρου Μπότση, μετάφραση-επιμέλεια Πέτρου Μπότση, Αθήνα 2021, σελ. 30) Ονόμασε τη διακονία του επισκόπου, διακονία επισκοπική, ούτε αξίωμα, όπως λένε πολλοί σήμερα, ούτε βαθμό. Ένας άγιος επίσκοπος που έδωσε τη ζωή του, για να μη συνεργασθεί με τους άθεους εχθρούς του Χριστού, δεν ήξερε τί είχε; Διακονία ο επίσκοπος λοιπόν, όχι εξουσία.

Εκκλησία είμαστε όλοι μαζί εμείς, όσοι έχουμε βαπτισθεί στο όνομα της Αγίας Τριάδος εντός της ορθόδοξου εκκλησίας, της μίας αγίας καθολικής και αποστολικής εκκλησίας

του Κυρίου. Τον όρο “καθολική εκκλησία” κακώς τον χρησιμοποιούν κάποιοι για την παπική αίρεση, καθολική είναι η ορθόδοξη εκκλησία και όχι η ρωμαιοκαθολική ή παπική αίρεση που δεν είναι εκκλησία, όπως ορθοδοξότατα γράφει ο άγιος Ιουστίνος της Τσέλιε (Πόποβιτς).

Υπακοή κάνουμε οι ορθόδοξοι πιστοί μόνο, σε όποιον είναι φορέας της βιβλικής αλήθειας, του κηρύγματος του Κυρίου, όπως μας το παρέδωσαν οι απόστολοι και μαθητές του. Άλλωστε **ο απόστολος Παύλος γράφει** στην επιστολή του στον Τίτο, κεφ. 1, στ. 9, πως **αξιόπιστο κήρυγμα είναι μόνο εκείνο που συμφωνεί με τη διδασχία των αποστόλων, όπως το παρέδωσαν στους πιστούς.** Μήπως έγραψαν κάπου οι απόστολοι πως μαζί με το Χριστό είναι και αυτοί καθοδηγητές του σκάφους της εκκλησίας απλώς, επειδή ήταν απόστολοι του; Αντιθέτως ο Παύλος στην επιστολή του προς Γαλάτας στο κεφ. 1, στ. 8-9, γράφει, **“Αλλά κι αν εμείς ή ακόμη κι ένας άγγελος από τον ουρανό** σας κηρύξει ένα ευαγγέλιο διαφορετικό από το ευαγγέλιο που σας κηρύξαμε, να είναι ανάθεμα. Σας το είπα κιόλας και το ξαναλέω, **όποιος σας κηρύττει ως ευαγγέλιο άλλη διδασκαλία, διαφορετική απ' αυτήν που παραλάβατε, να είναι ανάθεμα.**” Οποιοσ κι αν είναι λέει ο Παύλος, ακόμη και άγγελος εξ ουρανού! Φοβερό αν το αναλογιστούμε. Αλλά πολλοί έμαθαν πως, αφού το λέει ο δεσπότης, κάτι ξέρει... Λάθος. Ο απόστολος Παύλος βάζει και τους αποστόλους στο ανάθεμα, αν κηρύξουν διαφορετικό ευαγγέλιο. Το γράφει με απλό τρόπο, για να γίνει κατανοητό απ' όλους, **“Αλλά κι αν εμείς ή ακόμη κι ένας άγγελος από τον ουρανό σας κηρύξει ένα ευαγγέλιο διαφορετικό από το ευαγγέλιο που σας κηρύξαμε, να είναι ανάθεμα.”**

Το “εμείς” που γράφει αναφέρεται σε όλους, όσους κηρύττουν άλλο ευαγγέλιο από το ευαγγέλιο του Χριστού, είτε απόστολοι είναι αυτοί, είτε πιστοί που έχουν άλλη διακονία αλλά κάνουν και αποστολικό έργο, όπως ο διάκονος Φίλιππος, ο οποίος είχε τη διακονία της διανομής τροφίμων, αλλά έκανε αποστολικό έργο και βάπτιζε, βάπτισε τον ευνούχο Αιθίοπα της Κανδάκης. Όπως ο μαθητής Ανανίας, ο οποίος δεν αναφέρεται ποια διακονία είχε, αναφέρεται απλώς ως μαθητής, αλλά βάπτισε τον απόστολο των εθνών Παύλο. (Περί του διακόνου Φιλίππου κεφ. 8, στ. 26-40, και του μαθητού Ανανία κεφ. 9, στ. 10-18, βλέπε στις Πράξεις Αποστόλων).

Συμφωνεί απολύτως ο άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων με τον απόστολο Παύλο. Και ο απόστολος και ο άγιος λένε σ' εκείνους που τους ακούν, πως δεν πρέπει να τους πιστεύουν, αν δε συμφωνούν, όσα τους λένε, με όσα γράφει η Αγία Γραφή. Η σύνοδος επισκόπων μίας γεωγραφικής τοπικής εκκλησίας, αυτοκέφαλης ή πατριαρχείου, διοικεί ανθρωπίνως το σκάφος της εκκλησίας του Χριστού **και είναι αποδεκτή ως ορθόδοξη εφόσον όσα κηρύττει είναι σύμφωνα, με όσα μας παραδόθηκαν, όπως γράφει ο απόστολος Παύλος στην επιστολή του στον Τίτο**, κεφ. 1, στ. 9. Αλλιώς **δεν είμαστε υποχρεωμένοι να πειθαρχούμε σε τέτοιες συνόδους επισκόπων**, όπως ισχυρίζεται ο Αθηνών Ιερώνυμος στο νέο επίσκοπο Καστοριάς Καλλίνικο.

Ιερομόναχος Χριστιανός
assemblyprayer.blogspot.com
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ

ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 293 ΚΩΔ. ΥΠ. 061603

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2021

Ιδιοκτήτης Εκδότης Διευθυντής

Τριαντάφυλλος Ι. Τασιόπουλος

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών ,

Τ.Κ. 41221 Λάρισα

Τηλ.: 2410 284644

Φαξ: 2410 551113

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org

info@agonas.org

Ομιλίες στο βιβλίο της Αποκάλυψης του Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου από το μακαριστό γέροντα π. Αθανάσιο Μυτιληναίο.

Ερμηνεία εις την Αποκάλυψη, 2η συνέχεια από την 13η Ομιλία 10/5/1981

«οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὐτε ψυχρός εἶ οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρός ἦς ἢ ζεστός.

«οὕτως ὅτι χλιαρός εἶ, καὶ οὐτε ζεστός οὔτε ψυχρός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου.

«ὅτι λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι καὶ πεπλοῦτήκα καὶ οὐδενός χρειάν ἔχω, καὶ οὐκ οἶδας ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος καὶ ὁ ἐλεεινός καὶ πτωχός καὶ τυφλός καὶ γυμνός

(Αποκ. 23, 15-17)

Καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὸ κύριον θέμα τῆς Ἐπιστολῆς. Αποτείνεται εἰς τὸν ἐπίσκοπον τῆς Λαοδικείας.

«οἶδά σου τὰ ἔργα, ὅτι οὐτε ψυχρός εἶ οὔτε ζεστός· ὄφελον ψυχρός ἦς ἢ ζεστός. οὕτως ὅτι χλιαρός εἶ, καὶ οὐτε ζεστός οὔτε ψυχρός, μέλλω σε ἐμέσαι ἐκ τοῦ στόματός μου». Γνωρίζω τὰ ἔργα σου, ὅτι δὲν εἶσαι οὐτε ψυχρός οὔτε ζεστός· εἶσαι χλιαρός. Ὁφείλεις ὁμως νὰ ἦσουν ἢ ψυχρός ἢ ζεστός. Ἐπειδὴ εἶσαι χλιαρός, γι' αὐτὸ θὰ σὲ ξεράσω.

Γράφει κάποιος ξένος:

«Εἰς τούς στίχους αὐτούς, ἔχουμε μεγάλους λόγους κλασσικῆς πλοκῆς καὶ συγκινητικῆς ψυχολογικῆς ἀλληθείας». Πραγματικά, ἀγαπητοί μου, εἶναι μεγάλης πνοῆς λόγοι αὐτοί. Θὰ τὸ ἰδοῦμε.

Ποῖος εἶναι ὁ ψυχρός;

Εἶναι ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ἔχει ἀποψυγεῖ ἢ πίστις καὶ ἡ ἀγάπη. Ὅπως λέγει ὁ ἅγιος Ἀνδρέας Καισαρείας, «ὁ ἐστερημένος τῆς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐνεργείας». Αὐτὸς πού δὲν ἔχει τὴν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ψυχρὸς ἄνθρωπος, παγωμένος.

Καὶ ποῖος εἶναι ὁ θερμός;

Ὅπως λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος, στὴν Πρὸς Ρωμαίους (ιβ' 11) «ὁ τῷ πνεύματι ζέων». Αὐτὸς πού ἔχει ζεματιστό, βραστό πνεῦμα. Βράζει τὸ πνεῦμα του. Βράζει! Βράζει!... Ὁ ἐπίσκοπος ὁμως τῆς Λαοδικείας δὲν ἦτο οὔτε ψυχρὸς οὔτε θερμὸς, ἀλλὰ χλιαρός.

Εἶναι πράγματι δυνατόν νὰ ὑποβιβασθῇ ἢ πνευματικότης τοῦ πιστοῦ, καὶ ἀπὸ θερμὴ νὰ γίνῃ χλιαρὴ;... Εἶναι δυνατόν νὰ γευθῇ κανεὶς Χριστὸν καὶ κατοπινὰ νὰ συμπεριφέρεται σάν νὰ μὴν ἐγεύθη ποτέ Χριστόν;... Καὶ μετὰ τὴν γεῦσι τοῦ Χριστοῦ νὰ τοῦ στρέψῃ τὰ νῶτα καὶ νὰ ἐρωτοτροπῆ μὲ τὰ τοῦ κόσμου;...

Φαίνεται, ἀγαπητοί μου, ὅτι εἶναι δυ-

νατόν. Κάτι τραγικό: Ἡ πλειονότητα τῶν Χριστιανῶν, τούλάχιστον τῶν συγχρόνων Χριστιανῶν, εἶναι αὐτῆς τῆς τάξεως καὶ καταστάσεως. Οἱ πῖο πολλοὶ σύγχρονοι Χριστιανοὶ δὲν εἶναι οὔτε ψυχροὶ οὔτε θερμοί· εἶναι χλιαροί!

Πρόκειται λοιπὸν περὶ μιᾶς τάξεως Χριστιανῶν –μεγάλης δυστυχῶς–, μιᾶς τάξεως πιστῶν, πού ὅπως λέγει καὶ ὁ προφήτης Ἠλίας, «χωλόνουσιν ἐπ' ἀμφοτέρας ταῖς ἰγνύαις» (Γ' Βασ. ιη' 21), κουτσαίνουν καὶ ἀπὸ τὰ δύο τους τὰ πόδια. Ζοῦν τὴν ψυχολογία τοῦ Ἰσραήλ, ὁποῖος μετὴν εὐκολία πού προσήρχετο εἰς τὸν Θεὸν νὰ τὸν λατρεύσῃ, μετὴν ἴδια εὐκολία ἐστρέφετο καὶ πρὸς τοὺς ψευδεῖς θεοὺς, ὁμοίως καὶ ἐξ ἴσου νὰ τοὺς λατρεύσῃ.

Εἰς αὐτὴν τὴν τάξιν τῶν πιστῶν, τῶν χλιαρῶν πιστῶν, Θεὸς καὶ κόσμος, Χριστός καὶ Βελιάλ (Β' Κορ. ζ' 15) –ὅπως λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος–, ἀλήθεια καὶ ψεῦδος, δύναται νὰ συμβιβάζωνται καὶ νὰ συνυπάρχουν. Καὶ τὸ χειρότερον: Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ –πού δύναται νὰ ζοῦν τοὺς δύο αὐτοὺς κόσμους, τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ σατανᾶ, τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ψεύδους– ταυτοχρόνως δύναται νὰ ἔχουν ὑψηλὴν ἰδέαν περὶ τοῦ ἑαυτοῦ των καὶ περὶ τῆς θρησκευτικότητός των. Νομίζουν ὅτι εἶναι πολὺ σπουδαῖοι καὶ πολὺ καλὰ τοποθετημένοι.

Ἐτονίσουμε προηγουμένως ὅτι δυστυχῶς εἶναι πολλοὶ αὐτοὶ οἱ Χριστιανοὶ, ἀγαπητοί μου. Ἡ ποιμαντικὴ προσπάθεια τῆς Ἐκκλησίας μας πρὸς αὐτούς, σὰς βεβαιῶν, εἶναι δυσκολωτάτη.

Ἄν τούς πῆτε νὰ μελετήσουν τὴν Γραφή, σὰς λέγουν ὅτι τὴν ξέρουν. Ἄν τούς πῆτε νὰ πᾶνε στὴν Ἐκκλησία, σὰς λέγουν ὅτι εἶναι καλύτεροι ἀπὸ πολλοὺς ἄλλους. Ἄν τούς πῆτε νὰ ζήσουν πνευματικὴ ζωὴ, θὰ σὰς ἀπαντήσουν ὅτι γι' αὐτούς ἢ πνευματικὴ ζωὴ ἢ ἴδη εἶναι κατάστασις καὶ δὲν ἔχουν ν' ἀλλάξουν τίποτε ἀπ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο ἔχουν.

Τί δυστυχισμένοι ἄνθρωποι! Ὁ ἐγωισμὸς ὀρθώνεται μπροστὰ τους, ἀγαπητοί μου, σάν τεῖχος σινικόν, ὁ ὁποῖος δὲν ἐπιτρέπει οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν θείας Χάριτος μέσα στὴν καρδιά τους. Τίποτα! Ἐμποδίζουν τὸν Θεὸν νὰ ἐπιδράσῃ στὴν καρδιά τους, νὰ τοὺς ἀλλοιώσῃ καὶ νὰ γίνουν ἄνθρωποι μέ ἐπίγνωσι, με ἀυτογνωσία. Χλιαροὶ τύποι, ἀνίκανοι νὰ ἀνεβάσουν ἓνα βαθμὸν θερμότητος εἰς τὸ

θερμόμετρο τῆς πνευματικῆς των ζωῆς, οἱ ὁποῖοι νομίζουν ὅτι εἶναι οἱ καλύτεροὶ των ἀνθρώπων καὶ οἱ καλύτεροὶ των Χριστιανῶν!

Ἀλλὰ ἐρχεται ὁμως πρὸς αὐτούς μία παράδοξος δὴλωσις τοῦ Κυρίου, γιὰ νὰ τοὺς πῆ: «Δὲν εἶσαι οὔτε θερμὸς οὔτε ψυχρὸς· εἶσαι χλιαρός.» Ἐ, λοιπὸν ὄφελεις νὰ εἶσαι ψυχρός». Παράξενη δὴλωσις! «Ὁφελον ψυχρὸς ἦς ἢ ζεστός»!...

Εἶναι παράδοξος αὐτὴ ἡ δὴλωσις τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν ἐπίσκοπον τῆς Λαοδικείας, διότι –ὅπως ξέρετε– ὁ ψυχρὸς εἶναι πῖο μακριὰ ἀπὸ τὸν θερμόν, ἐνῶ ὁ χλιαρὸς εἶναι πῖο κοντὰ εἰς τὸν θερμόν. Γιατί λοιπὸν ὁ Κύριος προτιμᾷ τὸν ψυχρὸν κι ὄχι τὸν χλιαρὸν;

Ἡ ψυχολογία καὶ ἡ πείρα ἐπ' αὐτοῦ, ἀγαπητοί μου, ἀποδεικνύει ὅτι ὁ ψυχρὸς θρησκευτικὰ ἄνθρωπος δύναται νὰ μετανοήσῃ, δύναται νὰ ἀλλοιωθῇ ἢ καρδιά του καὶ νὰ γίνῃ θερμότερος ἄνθρωπος. Σὲ κάποια στιγμή τῆς ζωῆς του, ἔνα περιστατικό, μία ἀλλοίωσις τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, τὸν ἀλλάζει· γίνεται θερμὸς ἄνθρωπος. Καὶ τὸν βλέπετε, ἐχθές ἦταν ἀνήθικος· σήμερα εἶναι ἄγνος! Ἐχθές ἐκάγαξε τὴν πίστι· σήμερα τὴν εὐλαβεῖται! Ἐχθές ἐζούσε σάν χοῖρος· σήμερα εἶναι καθαρὸς καὶ λελουμένος!

Τί ἔχει;

Μετενόησε!

Πόσες τέτοιες περιπτώσεις ἔχομε, ἀγαπητοί μου. Πόσες τέτοιες!... Ὁ ληστής, ἀπὸ ψυχρὸς ἔγινε θερμὸς. Ἐκορόιδευσε κι ἐκεῖνος τὸν Κύριον. Καὶ οἱ δύο τὸν ἐκορόιδευσαν, ξέρετε. Δὲν εἶναι λάθος ἐδῶ, ὅταν λέγῃ ὁ Εὐαγγελιστὴς ὅτι καὶ οἱ δύο λησταί, οἱ συσταυρωθέντες μετ' Ἰησοῦ, «ὠνείδιζον αὐτόν» (Ματθ. κζ' 44, Μάρκ. ιε' 32), ἐνῶ ὁ Λουκᾶς μᾶς λέγει ὅτι ὁ ἓνας ἔλεγε τὸ «μνήσθητί μου, Κύριε» (Λουκ. κγ' 43) καὶ λοιπά. Δὲν εἶναι λάθος, διότι ἀρχικά καὶ οἱ δύο ὠνείδιζαν τὸν Κύριον. Σὲ κάποια στιγμή ὁμως, σὲ κάποια στιγμή, ἔγινε μία ἐπαναστάσις μετ' ἐνὸς ληστοῦ· ὄχι τοῦ ἄλλου. Ὅταν εἶδε ὅτι ὁ Κύριος συγχωρεῖ τοὺς σταυρωτάς Του, ὅταν εἶδε ὅτι ὁ Κύριος δὲν βρίζει, ὅταν εἶδε τὴν ἀνεξικακία Του ἐπάνω εἰς τὸν σταυρόν, ἡλαιοῦθη· ἄλλαξε ἀποτόμως· ἐπῆρε βρασμὴ ἢ ψυχὴ του καὶ λέγει στὸν ἄλλον ληστή: – «Ποιον βρίζεις; Ποῖον βρίζεις;... Τὸν Ἅγιον;... τὸν Δίκαιον;... Εἴμαστε τὸ ἴδιο;

Ἐμεῖς εἴμαστε ἀξιοὶ θανάτου· ὄχι Αὐτός».

Καὶ στρέφεται πρὸς τὸν Κύριον:

– «Κύριε, θυμήσου με στὴ Βασιλεία Σου».

Ἀπὸ ψυχρὸς, ψυχρότατος, ἔγινε ξαφνικά πυρρινὸς ἤλιος! Καὶ μπῆκε πρῶτος μέσα εἰς τὸν Παράδεισον! Αὐτὸ ἀποδεικνύει, ἀγαπητοί μου, ἡ πείρα καὶ ἡ ψυχολογία.

Ἀντιθέτως ὁ χλιαρὸς μένει πάντα ὁ χλιαρὸς· ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος δὲν κουνιέται ἀπὸ τὴν θέσι του, γιατί ἔχει αὐτὴ τὴν μεγάλη ἰδέα γιὰ τὸν ἑαυτόν του, ὅπως σὰς ἔλεγα προηγουμένως.

Ποῦ ὀφείλεται αὐτό;

Τὸ σκιαγραφεῖ θαυμάσια ὁ ἅγιος Ἀνδρέας Καισαρείας. Λέγει:

«Ὁ μὲν ψυχρὸς, τῆς ζεουσιᾶς πίστεως ἄγευστος ἐν ἐλπίδι πολλάκις ἔσται τοῦ τυχεῖν αὐτῆς». Ὁ μὲν ψυχρὸς ἄνθρωπος, πού εἶναι ἄγευστος τῆς πίστεως, γιὰ μιὰ στιγμή καὶ γίνεται, γεύεται λιγάκι, γεύεται λίγο ἀπὸ τὴν πίστι, καὶ ἀμέσως λέγει: «Αὐτὸ εἶναι πού γύρευα!» καὶ ζεσταίνεται. «Ὁ δὲ ζέσας διὰ τοῦ βαπτίσματος τῷ πνεύματι», αὐτὸς δὲ ὁ ὁποῖος θερμάνθηκε κάποτε διὰ τοῦ Βαπτίσματος «καὶ ἀποψυχθεὶς διὰ ραθυμίαν ὕστερον», ἀφοῦ πάγωσε ἐξ αἰτίας μιᾶς πνευματικῆς τεμπελιάς καὶ ἀμέλησε τὸν ἑαυτόν του· ἀπὸ μιὰ πνευματικὴ ἀναμελιά –ἀπ' αὐτὴ πού πάσχομε ὅλοι μας!– «ἐαυτῶ τὰς ἐλπίδας τῆς σωτηρίας ἐξέκοψε, καταγνοῦς τῆς αἰρεθείσης πίστεως».

Ἄφοῦ παρετήρησε καὶ κακὸ μέσα εἰς τὴν ὀφισταμένην πίστιν, δηλαδὴ ἐκεῖνον πού λέμε: «Μά, ξέρεις, αὐτὰ γίνονται μέσα στὴν Ἐκκλησία.», καὶ σκάνδαλα, καὶ «σοῦ ἴπα», καὶ «μοῦ ἴπερ»... «Ἐξέκοψε –λέγει– τὰς ἐλπίδας ἐαυτῶ», δηλαδὴ τὴν ἐλπίδα νὰ σωθῇ! Καὶ εἶπε: «Δὲ βαρυνέσαι...! Ἦμουν κοντὰ στοὺς ἱερεῖς. Τούς εἶδα. Νά· αὐτὸς ὁ παπᾶς δὲν πιστεύει τίποτα, ἐκεῖνος κάνει ἔτσι, ὁ ἄλλος ἔτσι. Δὲ βαρυνέσαι...! Δὲν ὑπάρχει τίποτα!» Ἀκοῦστε τί λέγει! «Δὲ βαρυνέσαι...! Δὲν ὑπάρχει τίποτα!»... Καὶ διατηρεῖ ἓνα σχῆμα θρησκευτικότητος, χλιαρότητος δηλαδὴ, καὶ τίποτε ἄλλο. Αὐτὸς ἐξέκοψε τὸν ἑαυτόν του. Δὲν ἔχει ἐλπίδα νὰ σωθῇ. Εἶναι φοβερό! Ἄς τὸ προσέξουμε λοιπὸν. Ἡ πρώτη αἰτία τῆς χλιαρότητος εἶναι ἡ ραθυμία, ἡ πνευματικὴ ἀναμελιά, ἡ τεμπελιά.

Μετὰ ἀπ' αὐτὴν, ἐπειδὴ ὁ χλιαρὸς δὲν ἔχει προθυμία νὰ ἐπαναρχίσῃ τὴ ζωὴ

+ π. Αθ. Μυτιληναίος

του καὶ νὰ ἐπαναθερμανθῇ, ἀρχίζει νὰ παρατηρῇ τυχόν, ὅπως σὰς εἶπα, κακὰ πράγματα: «Τί αὐτό; Τί ἐκεῖνο;», ἔ; «καταγνοῦς τῆς αἰρεθείσης πίστεως». Καὶ τότε αὐθυποβάλλεται ἀπ' ὅτι συμβαίνει καὶ κόβει τίς ἐλπίδες του καὶ ξηραίνεται.

Καὶ ἐρχεται τώρα ὁ Κύριος νὰ ἀποκαλύψῃ μιὰν ψευδαίσθησιν εἰς τὸν ἐπίσκοπον τῆς Λαοδικείας. Ἄχ, νὰ ἔχαμε τὸν Κύριον κοντὰ μας!... Τὸν ἔχομε! Ἄν διαβάζουμε τὴν Γραφή, ἅμα ἀκοῦμε τὸν λόγο Του... Καὶ νὰ μᾶς ἔλεγε... Ὡ, τί νὰ μᾶς ἔλεγε!... Νὰ μᾶς ἔβγαζε, ἀγαπητοί μου, ἀπὸ τίς ψευδαισθήσεις μας. Ὅλοι ζοῦμε μέσα σὲ ψευδαισθήσεις. Νομίζομε!... Ἀλλὰ δὲν εἴμαστε αὐτὸ πού πρέπει νὰ ἴμαστε. Νομίζομε ὅτι εἴμαστε!

Κι ἐρχεται λοιπὸν ὁ Κύριος νὰ βγάλῃ ἀπὸ τὸν κόσμον τῶν ψευδαισθήσεων τὸν ἐπίσκοπον τῆς Λαοδικείας καὶ τοῦ λέγει: «Ὅτι λέγεις ὅτι πλούσιός εἰμι», λέγεις «Ἐγὼ εἶμαι πλούσιος»– «καὶ πεπλοῦτήκα», κι ἔχω πλουτήσῃ, «καὶ οὐδενός χρειάν ἔχω», καὶ δὲν ἔχω κανέναν ἀνάγκη. Βεβαίως αὐτὰ ἐν ἐνοῖᾳ πνευματικῇ. Ὁ ἐπίσκοπος εὐρίσκειτο ὑπὸ τὴν ἐπίδρασι τῆς πόλεως, ἡ ὁποία ἦτο πλουσία, ἐπειδὴ εἶχε βιοτεχνίες καὶ ἐμπορικὴ κίνησι, καὶ ὅπως σὰς εἶπα ἐπέβαλλε τὴν σφραγίδα της –αὐτὸ πού γίνεται καὶ σήμερα– στὴν ζωὴ τοῦ ἐπισκόπου καὶ στὴν ζωὴ τῶν Χριστιανῶν της. Βλέπετε, δὲν εἴμεθα ἔξω ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τῆς καταστάσεως πού ὑπάρχει. Ἀνεβαίνει ὁ τιμᾶριθμος, κατεβαίνει ὁ τιμᾶριθμος. Ἀνεβαίνει ἡ λίρα, κατεβαίνει ἡ λίρα, ὁ χρυσὸς καὶ τὰ λοιπά. Ρυθμίζουμε τὴν ζωὴν μας ἀναλόγως. Ἀλλὰ καὶ τὴν πίστι μας ἀναλόγως!...

Ἀκόμη, λές ὅτι «οὐδενός χρειάν ἔχω καὶ οὐκ οἶδας», καὶ δὲν ξέρεις «ὅτι σὺ εἶ ὁ ταλαίπωρος», ὅτι ἐσὺ εἶσαι ὁ ταλαίπωρος, καὶ ὁ ἐλεεινός καὶ πτωχός καὶ τυφλός καὶ γυμνός»!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 1

Ο ΠΑΠΑΣ ΚΑΙ Ο ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

την Ορθοδοξία, διότι η Φραγκιά δε μας θέλει με τέτοιο ντύμα Ορθόδοξον.

Και ἐκάθησα καὶ ἐκλαιγα δια τα νέα παθήματα. Καὶ ἐπήγα πάλιν εἰς τοὺς φίλους μου τοὺς Ἁγίους. Ἄναψα τα καντύλια καὶ ἐλιβάνισα λιβάνιν καλόν ἀγιορεϊτικόν. Καὶ σκουπίζοντας τα δάκρυά μου τοὺς εἶπα: - Δε βλέπετε πού θέλουν νὰ κάμουν τὴν Ελλάδα παλιόψαθα; Βοηθείστε, διότι μας παίρνουν, αὐτοὶ οἱ μισοἕλληνες καὶ ἄθρησκοι, ὅτι πολυτίμητον.

Τζιβαϊρικόν ἔχομεν.

Φραγκεμένους μας θέλουν τα τσογλάνια του τρισκατάρατου του Πάπα. Μην ἀφήσετε, Ἁγιοί μου τα γκιντί πουλημένα

«Να φιλάς τα πόδια του πάπα, μόνο όταν τα χέρια του είναι δεμένα...»

[τόσο θεωροῦσε επικίνδυνο τον Πάπα ο Ναπολέον Βοναπάρτης (1769-1821), Γάλλος πητέης].

κριγιάτα της πυραγνίας να μασκαρέψουν και να αφανίσουν τους Ἑλληνας, κάνοντας περισσότερα κακά ἀπὸ αὐτὰ πού καταδέχθηκεν ὁ Τούρκος ὡς τίμιος εχθρὸς μας.

Ἐνας δικός μου αγωνιστὴς μου ἔφερε καὶ μου διάβασεν ἓνα παλαιόν χαρτί, πού ἔγραψεν ὁ κοντομερίτης μου Ἅγιος παπᾶς, ὁ Κοσμάς ὁ Αἰτωλός. Τον ἐκρέμασαν εἰς ἓνα δέντρον Τούρκοι καὶ Εβραῖοι, διότι ἔπρεχεν ὁ ευλογημένος παντοῦ καὶ ἐδίδασκεν Ελλάδα, Ορθοδοξία καὶ Γράμματα.

Ἐγραφεν ὁ μακάριος ἐκεῖνος ὅτι: «Ἐνας ἄνθρωπος να με νβρίσει, να φονεύσει τον πατέρα μου, τη μητέρα μου, τον ἀδελφόν μου καὶ ὕστερα το μάτι να μου βγάλει, ἔχω χρέος

σαν χριστιανός να τον συγχωρήσω. Το να νβρίσει το Χριστόν μου καὶ τὴν Παναγία μου, δε θέλω να τον βλέπω». Το χαρτί του πατέρα Κοσμά ἔβαλα καὶ μου το ἐκαθαρόγραψαν. Καὶ το ἐκράτπησα ὡς Ἅγιον Φυλακτόν, πού λέγει μεγάλην ἀλήθειαν. Θα πω νὰ μου γράψουν καλλιγραφικά καὶ τὸν ἄλλον ἀθάνατον λόγον του: «**τον Πάπαν να καταράσθε ὡς αἴτιον**».

Θέλω νὰ το βλέπω κοντὰ στα ἑκόνισμά μου, διότι τελευταίως κάποιον δικὸν μου ἀνάξιο λέγουν ὅτι ἀν τα φτιάξουμε με το δικέρατον Πάπαν, θα ὀλιγοστέψουν οἱ κίντυνοι, τα βάσανα καὶ η φτώχεια μας. Τρομάρα τους!!! Καὶ εἶπαν οἱ ἄθρησκοι πού ἐβάλαμεν εἰς το σβέροκο μας νὰ μὴ μανθάνουν τα παιδιὰ μας Χριστόν καὶ Παναγίαν, διότι θα μας παρεξηγήσουν οἱ ἰσχυροί. Καὶ βγήκαν ἀκόμη νὰ ἑποτάξουν τὴν Ἐκκλησίαν, διότι ἔχει πολλὴ δύναμη καὶ τὴ φοβούνται. Καὶ εἶπαν λόγια ἀπρεπὰ δια τοὺς παπαδες.]

† ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΙ ΠΑΝΩΡΑΙΑ ΜΠΑΓΚΟΥ

Κατευοδώσαμε για τον ουρανό τους αγαπημένους μας γονείς, τα μικρότερα αδέρφια μας, τους σεβαστούς κατηχητές μας, τους πολύ αγαπητούς φίλους μας, τους αγαπημένους μας **Δημήτρη** και **Πανωραία**.

Υπάρχει ένας πανανθρώπινος νόμος που διασχίζει όλους τους αιώνες, τους πολιτισμούς, τους λαούς της γης. Είναι ο άγραφος αλλά πανίσχυρος νόμος του **σεβασμού της μνήμης των κεκοιμημένων**. Γι' αυτό τα ακανθώδη «γιατί δεν» και «εάν...» είναι πνευματική τυμβωρυχία και προσβάλλουν την Κρίση του Θεού και τη μνήμη των κεκοιμημένων. Η ασθένεια ήταν η αφορμή. Η απόφαση ήταν του Θεού. Την τελεία δεν τη βάζει ο ιός, ούτε ο λιμός, ο σεισμός, ο πόλεμος, ο καταποντισμός. Το λόγο τον έχει ο Θεός! Τους μήνες της ζωής μας ορίζει ο Πάνσοφος και Πολυέλεος Δημιουργός! Και φυσικά αυτά τα ερωτηματικά πληγώνουν και επαυξάνουν τον πόνο των οικείων. Και ναι, υπάρχει πόνος. Είναι ανθρώπινο. Όταν βλέπουμε ένα ξερό κλαδί να πέφτει στη γη, νιώθουμε μια θλίψη, γιατί σκεφτόμαστε την προσφορά του, την ιστορία του. Πολύ περισσότερο λυπούμαστε, όταν κόβεται ένα ζωντανό κλαδί γεμάτο άνθη και καρπούς. Έτσι είναι αυτοί οι δύο νέοι άνθρωποι, ο **Δημήτρης** και η **Πανωραία**. Ανθισμένα ζωντανά κλαδιά! Ποιήματα ομορφιάς!!!

Πριν 40 χρόνια ο Δημήτρης έπαθε ένα πολύ σοβαρό τροχαίο συμβάν. Νοσηλεύτηκε σε νοσοκομείο της Θεσσαλονίκης. Η κατάστασή του ήταν εξαιρετικά κρίσιμη. Παρακαλέσαμε το μακαριστό Γέροντα π. Αθανάσιο να προσευχηθεί. Δι' ευχών του μακαριστού ο Δημήτρης έζησε και όταν πήγε να ευχαριστήσει το Γέροντα είπε:

Γέροντα, σας ευχαριστώ πάρα πολύ, που προσευχηθήκατε για μένα. Θα πέθαινα από δυστύχημα τόσο νέος. Ο Γέροντας του είπε:

Το δυστύχημα, Δημήτρη, δεν ήταν να πεθάνεις νέος από δυστύχημα. Το δυστύχημα θα ήταν να πεθάνεις **αμετανόητος** και ανυποψίαστος ότι υπάρχει και άλλη ζωή απείρως καλύτερη, ωραιότερη, φωτεινότερη, ολόχαρη στην Πολιτεία του Θεού.

Από τότε άλλαξαν όλα. Ο Δημήτρης και η Πανωραία άρχισαν να μαθητεύουν στις κατηχητικές ομιλίες του μακαριστού π. Αθανασίου και καθώς οι ψυχές τους ήταν εύφορη γη, με τη χάρη του Θεού άρχισαν να δίδουν καρπούς μετανοίας. Κι έγιναν δέντρα ευσκίφυλλα και πολύκαρπα κάτω, από τα οποία αναπαύτηκαν άνθρωποι πολλοί. Εκεί στον ίσκιο τους, με τη Χάρη του Θεού μεγάλωσαν και ανδρώθηκαν τα δύο χαριτωμένα τους παιδιά, ο Ευάγγελος και ο Ειρηνάιος, δύο νέοι με πολλές αρετές, με ευγένεια, διακριτικότητα, με πίστη στο Θεό, με αγάπη

προς την πατρίδα.

Ο Δημήτρης και η Πανωραία είχαν πολλές αρετές. Προεξείχαν όμως στις ψυχές τους τρεις υπέροχες αρετές:

Το **φιλότιμο**, η **αξιοπρέπεια**, η **χαρά**.

Ήταν φιλότιμοι και οι δύο, ευμετάδοτοι, κοινωνικοί.

Δεν προλάβαινες να ζητήσεις, το έδιναν,

Δεν προλάβαινες να λυπηθείς, σε παρηγορούσαν,

Δεν προλάβαινες να σκεφτείς, το πρότειναν,

Δεν προλάβαινες να κλονιστείς, σε στήριζαν.

Στους γείτονες ήταν αδελφοί,

στους συγγενείς θυσιαστικοί, ενωτικοί,

στους φίλους βράχοι αληθινοί στους εχθρούς γενναιοδωροι, συγχωρητικοί.

Ήταν **αξιοπρεπείς!**

Ποτέ δε ζητούσαν, μόνο έδιναν.

Δεν ήταν μίζεροι, ούτε θλιβεροί.

Δεν ήταν κατηφέις,

Ήταν **χαρούμενοι αγωνιστές!!!**

Δε έζησαν πειρασμούς; Πολλούς.

Δε πέρασαν θλίψεις; Αμέτρητες.

Δεν ήπιαν πικρά ποτήρια; Όσο λίγος.

Κι όμως το **χαμόγελο** ήταν στα χείλη τους ουράνιο τόξο που ακτινοβολούσε ελπίδα και χαρά!

Δε χάσαμε τα μικρότερα αδέρφια μας μόνο.

Δε χάσαμε τους αγαπημένους γονείς μας μόνο.

Χάσαμε μαχητές πρώτης γραμμής.

Χάσαμε επιτελικούς!

Χάσαμε ηγέτες γενναίους, δυναμικούς, οργανωτικούς, αποφασιστικούς, αληθινούς, ταπεινούς. Ηγέτες σε αγώνες πατριωτικούς, ηγέτες σε αγώνες πνευματικούς.

Και ξαφνικά απόλυτη σιωπή. Ο Θεός έκρινε ότι αυτοί οι νέοι άνθρωποι με τις πολυανθούσες αρετές είχαν τελειωθεί. Και έκοψε τα κατάφορτα αυτά κλαδιά **«ίνα πλείονα καρπὸν φέρη»** (Ιωάν. 15,3), για να φέρουν περισσότερους καρπούς, ως ουρανοπολίτες πια, στην ολόφωτη Πολιτεία της Αγάπης του Θεού.

Ας ενώσουμε τις προσευχές μας, ας ενώσουμε τα δάκρυά μας και ας κυκλώσουμε το θρόνο του Θεού ικετεύοντάς Τον να δεχθεί στην αιώνια ευφροσύνη της Αγάπης Του το Δημήτριο και την Πανωραία, να τους αναπαύει εν σκηναίς δικαίων και να παρηγορεί και να προστατεύει τα δύο τους παιδιά.

Δημήτριά - Πανωραία

Αιωνία σας η μνήμη!

Καλό Παράδεισο!

Καλή Ανάσταση!

Χριστός Ανέστη!

(Επικήδειος ομιλία της αδελφής Αικατερίνης Λιάκου).

«Εὐλογείτε καὶ μὴ καταρᾶσθε...»

—συνέχεια από τη σελ. 1—

μας! Οί Ὑπουργοί οἱ ὁποῖοι καλοῦνται νὰ ὑπηρετήσουν μὲ ἀγάπη, μὲ σύνεση καὶ εὐγένεια τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ πού τοὺς ἐξέλεξε, ἀντὶ νὰ θυσιάζονται καθημερινὰ γι' αὐτὸν - ἄλλωστε αὐτὸ σημαίνει «ὑπουργός»- ὄχι μόνον δὲν γίνεται κάτι τέτοιο, ἀλλὰ εἰσεὶς τολμήσατε μὲ πολλή θρασύτητα νὰ καταραστεῖτε ἐκεῖνους πού δὲ θέλουν νὰ ἐμβολιαστοῦν. Σέ μιὰ διορθωτικὴ «δὴλωσῆ» σας δὲ ζητήσατε κἂν συγγνώμη γιὰ ὅσα εἶπατε, ἀλλὰ τὰ κάνατε χειρότερα.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἀμαρτήσατε ὡς χριστιανός, γιατί ἡ κατάρα εἶναι ἀντίθετη μὲ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. **Τὶ εἶναι κατάρα;** Ἡ κατάρα εἶναι εὐχή νὰ πάθει κάποιος κάτι κακὸ κάθε φράση πού ἐκφωνεῖται μὲ σκοπὸ τὴν πρόκληση κακοῦ στό ἄτομο πού ἀπευθύνεται.

Ὁ Κύριός μας παρήγγειλε: «Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπάτε τοὺς ἐχθρούς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπιηρεζόντων ὑμᾶς καὶ διωκόντων ὑμᾶς» (Μαθ. 5, 44). Καὶ ὁ **Ἀπόστολος Παῦλος** μᾶς προτρέπει: «Εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε» (Ρωμ. 12, 14), νὰ μὴ καταριώμαστε τοὺς συνανθρώπους μας, ἀλλὰ νὰ εὐχόμεσθε καὶ νὰ θέλουμε τὸ καλὸ τους. Ὁ **Ἀπόστολος Πέτρος** λέγει, ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἀνταποδίδουμε κακὸ ἀντὶ κακοῦ, βρισιά ἀντὶ βρισιά, ἀδικία ἀντὶ ἀδικίας, ἀλλὰ νὰ εὐλογοῦμε τοὺς ἀνθρώπους ἐκεῖνους πού μᾶς ἀδικοῦν καὶ νὰ τοὺς κάνουμε καλὸ ἀντὶ κακοῦ (Α΄ Πέτρου 3, 9-11).

Ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ ἀκούσετε τὸν **Ἅγιο Παῖσιο τὸν Ἄγιορείτη**:

«**Γέροντα, πότε πᾶνει ἡ κατάρα;**

– Ἡ κατάρα πᾶνει, ὅταν ὑπάρχει στὴ μέση ἀδικία... Ὅταν ὁμως δὲν ὑπάρχει ἀδικία, τότε ἡ κατάρα γυρνᾷ πίσω σὲ αὐτὸν πού τὴν ἔδωσε.

– Καὶ τιμωρεῖται μόνον αὐτὸς πού δέχεται τὴν κατάρα ἢ καὶ αὐτὸς πού τὴ δίνει;

– Αὐτὸς πού δέχεται τὴν κατάρα, βασανίζεται σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ, αὐτὸς ὁμως πού καταράστηκε, θὰ βασανίζεται καὶ σ' αὐτὴ τὴ ζωὴ καὶ στὴν ἄλλη, γιατί ὡς ἐγκληματίας θὰ τιμωρηθεῖ ἐκεῖ ἀπὸ τὸ Θεό, ἂν δὲν μετανόησει καὶ δὲν ἐξομολογηθεῖ...».

Γιὰ νὰ καταραστεῖ κανεὶς σημαίνει ὅτι ἔχει κακία, ἐμπάθεια κατὰρα δίνει κανεὶς, ὅταν τὸ λέει μὲ πάθος, μὲ ἀγανάκτηση. Ποιούς καταραστήκατε ὁμως; Καταραστήκατε ἐκεῖνους πού δὲν ἐμβολιάζονται.

Εἶναι δίκαιο αὐτὸ πού κάνατε;

Ζοῦμε στὴν Ἑλλάδα πού γέννησε τὴ Δημοκρατία;

Τὸ Σύνταγμα μας δὲ μιλάει γιὰ τὴν ἐλευθερία ἐκφρασης τοῦ κάθε πολίτη; Ἡ ἔχετε ὑποκύψει στὴ Νέα Τάξη Πραγμάτων καὶ τὴν πολιτικοῦγειονομικὴ τρομοκρατία;

Ἐάν τόσο «κόπτεσθε» γιὰ τὴν ὑγεία μας, γιατί πεθαίνουν τόσο ἄνθρωποι ἀπὸ τὰ ἐμβόλια καὶ δὲν καταγράφονται οἱ παρενέργειες τῶν ἐμβολιασμένων;

Ἄν τόσο πολὺ ἐνδιαφέρεστε γιὰ τὴν ὑγεία τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν, γιατί δὲ δίνετε δωρεάν φάρμακα σὲ γονεῖς πού εἶναι ἄνεργοι καὶ δὲν κάνουν τὰ βασικά ἐμβόλια στὰ παιδιά τους;

Ὡς Ὑπουργός Ἀνάπτυξης, γιατί δὲν

αὐξάνετε τοὺς μισθοὺς ὄλων ἐκείνων πού παίρνουν 300 εὐρώ σύνταξη ἢ τὸ Κοινωνικὸ Εἰσόδημα Ἀλληλεγγύης (ΚΕΑ) καὶ δὲν ἔχουν νὰ πληρώσουν τὰ φάρμακά τους καὶ νὰ καλύψουν τίς βασικὲς τους ἀνάγκες;

Ποῦ εἶναι ἡ ἀνάπτυξη στὴ Χώρα, ὅταν μὲ τὰ Μνημόνια 600.000 νέοι ἐφυγαν ἀπὸ τὴν Πατρίδα μας καὶ ξενιτεύτηκαν γιὰ νὰ ἔχουν μιὰ καλύτερη σταδιοδρομία;

Γιατί τόσο κακότητα ἐναντίον ἐκείνων πού δὲ θέλουν νὰ ὑποταχθοῦν στὴ Νέα Τάξη Πραγμάτων καὶ νὰ γίνουν ἀνθρωπάκια καὶ δοῦλοι χωρὶς προσωπικότητα καὶ ἐλευθερία; Ὁ Χριστὸς σέβεται τὸν κάθε ἄνθρωπο καὶ μᾶς καλεῖ καὶ λέγει: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἀκολουθεῖν...» (Μάρκ. 8, 34).

Ἐσεῖς, γιατί «δικτατορικῶς τῶν τρόπων» θέλετε νὰ ἐμβολιάσετε ὄλους τοὺς ἀνθρώπους;

Μήπως γιὰ νὰ ἔρθει τὸ τοιπάκι προκειμένου ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ ἐλέγχονται καὶ νὰ μὴν ὑπάρχει πλέον ἰδιωτικὴ ζωὴ;

Ἐμεῖς σὰς ἀγαπᾶμε καὶ θὰ σὰς δώσουμε μιὰ... «κατὰρα» σύμφωνα μὲ τὸν **Ἅγιο Παῖσιο**: «Ὁ Θεὸς νὰ πλημμυρίσει τὴν καρδιά σας μὲ τὴν καλωσύνη Του καὶ τὴν πολλή Του ἀγάπη, μέχρι πού νὰ παλαβώσετε, γιὰ νὰ φύγει ὁ νοῦς σας πᾶ ἀπὸ τὴν γῆ καὶ νὰ βρῖσκεται ἀπὸ τώρα κοντὰ Του στὸν Οὐρανὸ. Νὰ τρελαθεῖτε ἀπὸ τὴ θεία τρέλα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ! Νὰ σὰς κάψει ὁ Θεὸς μὲ τὴν ἀγάπη Του τίς καρδιές σας! (Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου, Λόγος Α΄, *Μὲ πόνο καὶ ἀγάπη γιὰ τὸν σύγχρονο ἄνθρωπο*, Ἱερὸν Ἑνωχαστήριον «Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτὴ Θεσσαλονίκης, 2006).

Ἀστοχῆσατε ὁμως ὡς ἡγέτης καὶ πολιτικός. Πολιτικὴ εἶναι ἡ τέχνη διακυβέρνησης ἑνὸς Κράτους καὶ οἱ σκοποὶ τῆς εἶναι ἡ προστασία τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν, ἡ διασφάλιση τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος καὶ ἡ θέσπιση καλῶν Νόμων γιὰ τὴν ἄρμονικὴ συμβίωση τοῦ συνόλου. Κατὰ τὸν **Ἀριστοτέλη**, Πολιτικὴ εἶναι «ἡ κυριωτάτη τὸν ἐπισημῶν, τὰ καλὰ καὶ τὰ δίκαια σκοποῦμένην». Ὁ **Πλάτωνας** στὴν «Πολιτεία» του παρομοιάζει τὸν ἄξιο πολιτικὸ μὲ ἐπιδέξιο ὑφαντὴ.

Ἐσεῖς, **κύριε Ὑπουργέ** μαζί μὲ τὴν Κυβέρνησή σας καὶ τὰ ἄλλα κόμματα, ἔχετε σπεῖρει τὴ διχόνοια μεταξύ τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν καὶ τοὺς χωρίσατε σὲ ἐμβολιασμένους καὶ μὴ ἐμβολιασμένους. Ἐτσι δημιουργοῦνται μίσος, ἔχθρες καὶ φανατισμοὶ πού διαταράσσουν τὸ κοινωνικὸ σύνολο προκαλοῦνται διαμάχες, διαφωνίες, ἀντιθέσεις, ἀνταρaxes, συγκρούσεις καὶ ἐθνικὲς συμφορές, ὅπως τὶς ζήσαμε στό παρελθόν. Καταστρέφεται κάθε δημιουργικὴ προσπάθεια καὶ γενικότερα ὁ πολιτισμός.

Γνωρίζουμε, ἄλλωστε, ὅτι δύο εἶναι τὰ πάθη τῆς φυλῆς μας, ἡ **διχόνοια** καὶ ἡ **προδοσία**. Ὁ αἰεὶμνηστος Ἀρχιμανδρίτης **Γεώργιος Καψάνης** ἔλεγε ὅτι τὰ κόμματα κομματίζουν, ἡ Ἐκκλησία ὁμως ἐνώνει. Ὁ **Χριστὸς** μας στὴν Ἀρχιερατικὴ Του προσευχὴ στὸν Κῆπο τῆς Γεσθημανῆ, ἔκανε λόγο γιὰ τὴν ἐνότητα μεταξύ τῶν Ἀποστόλων, ἀλλὰ καὶ ὄλων τῶν ἀνθρώπων «ἵνα ὦσιν

Γιατί ο Θεός δίνει αρρώστιες και συμφορές;

συνέχεια από τη σελ. 1

ὅπως εἶναι οἱ αρρώστιες καὶ τὰ τραύματα τοῦ σώματος, ἡ φτώχεια, οἱ ταπεινώσεις, οικονομικὲς ζημιές, θάνατοι συγγενῶν, τὰ ὁποῖα ενεργεῖ (κατὰ παραχώρηση) πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ψυχῆς ὁ σοφὸς καὶ ἀγαθὸς Κύριος. Ὁ Ὅποιος ἀφαιρεῖ τὸν πλοῦτο ἀπὸ αὐτοὺς πού τον μεταχειρίζονται ἀμαρτωλά, γιὰ νὰ καταστρέψει ἐτσι τὸ μέσο του κακοῦ. Παρακωρεῖ αρρώστιες, σ' αὐτοὺς πού συμφέρει νὰ εἶναι τὸ σῶμα τους δεμένο με τὶς αρρώστιες, παρά νὰ εἶναι ἐλεύθερο γιὰ ν' ἀμαρτάνει. Παίρνει με θάνατο ἐκείνους, πού τους συμφέρει ὁ θάνατος παρά ἡ παράταση τῆς ζωῆς. Επίσης, προκειμένον νὰ σταματήσῃ ὁ Θεὸς τὶς ἐκτεταμένους ἀμαρτίες, φέρνει πείνα, ξηρασίες, κατακλυσμιαίες βροχές πού αποτελοῦν μάλιστα κοινὲς πόλεων καὶ ολοκλήρων ἐθνῶν...».

* Ἄλλου πάλιν ὁ Μέγας Βασίλειος μας λέγει τα εξής:

«Ὅτι **αρρώστιες τῶν πόλεων καὶ τῶν ἐθνῶν, οἱ ξηρασίες καὶ οἱ αφορίες τῆς γῆς, ὅπως καὶ οἱ ατομικὲς θλίψεις ἀνακόπτουν τὴν αὐξηση τῶν κακῶν. Αὐτὰ τὰ εἶδη τῶν μη πραγ-**

ματικῶν κακῶν ενεργοῦνται ἀπὸ τὸ Θεό, γιὰ ν' ἀναρέσουν τὴν ἐνέργεια τῶν ἀληθινῶν κακῶν πού εἶναι οἱ ἀμαρτίες. Επομένως ὁ Θεὸς ἀναιρεῖ τὸ κακὸ (πού εἶναι ἡ ἀμαρτία) **ἀλλὰ τὸ (ὄντως) κακὸ δὲν κατάγεται ἀπὸ τὸ Θεό. Ὅπως ὁ γιατρός πού δὲν εἰσάγει τὴ νόσο, ἀλλὰ ἀναιρεῖ τὴ νόσο ἀπὸ τὸ σῶμα. Οἱ ἀφανισμοὶ τῶν πόλεων, οἱ σεισμοὶ καὶ οἱ νεροποντές, οἱ καταστροφές στρατευμάτων καὶ τὰ νανάγια καὶ ὅλες οἱ πολυάνθρωπες συμφορές πού ενεργοῦνται ἀπὸ τὴ γῆ, ἀπὸ τὴ θάλασσα, ἀπὸ τὸν ἀέρα, ἀπὸ τὴ φωτιά ἢ ἀπὸ οποιαδήποτε αἰτία, γίνονται γιὰ τὸ σωφρονισμό τῶν ἐπιζώντων ἀπὸ τὸ Θεό, πού με ἐκτεταμένους μάλιστα ἀνακόπτει τὴν πάνδημη ἀμαρτωλότητα...».**

* Δὲν εἶναι δυνατό νὰ ἐπιτύχουμε με ἄλλο τρόπο τὰ αγαθὰ πού μας ἔχουν ἀπαγγελθεῖ καὶ νὰ ἀξιοθούμε τῆς βασιλείας τῶν ουρανῶν, παρά μόνον ἀν οθεύσουμε τὸν ἐδῶ βίον μας με θλίψη.

* Εἴαν εἴμαστε ζῦπνιοι, προσεκτικοὶ οἱ θλίψεις μας οικειώνουν ππο πολὺ με τὸ Δεσπότη καὶ μαθητεύουμε νὰ εἴμαστε ἐπιεικεῖς.

Ἀπὸ τὶς ἐκδόσεις «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»

Η ΠΑΣΑΡΕΛΑ Να η ευκαιρία "άγιε" Δέσποτα

Στον καθεδρικό ναό της Βελγικής πόλης Τουρνέ έστησαν μια πασαρέλα και "εθελοντές" μοντέλα έκαναν επίδειξη περίτεχνα άμφια καρδινάλιων – επσκοπών, περπάτησαν στην πασαρέλα υπό τους ήχους εκκλησιαστικής μουσικής.

Ο πρόεδρος των «Φίλων του Καθεδρικού Ναού» Rudy Orsomer δήλωσε ότι τα ενδύματα αυτά φυλάσσονται σε αίθουσες της Εκκλησίας, μακριά από τα φώτα της δημοσιότητας και συμπεριλαμβάνει μεταξύ άλλων, κάπες κεντημένες με χρυσή και ασπμμένα κλωστή, στολές και ρούχα χειροποίητα που δείχνουν την εξέλιξη τους από το 17^ο έως τον 21^ο αιώνα. Είναι πρώτη φορά που παρουσιάστηκαν άμφια-στολές στο κοινό, γι' αυτό κατά τον πρόεδρο Orsomer, στάθηκαν τυχεροί αυτοί που είχαν την άδεια του καθολικού Επισκόπου Guy Harpigny να

δουν αυτό το σόου.

«Ήταν κρίμα που δεν μπορούσε να το δει το ευρύ κοινό. Είναι μια ευκαιρία να τα δούμε πέρα από τα θρησκευτικά τους στοιχεία», είπε ο ίδιος.

Υπάρχει εκκλησιαστική παράδοση των παπικών που υποχρεώνει το προσωπικό του ναού να καίει τα πάσης φύσεως άμφια, μόλις αυτά φθαρούν, εδώ όμως η υποχρέωση παραβιάστηκε και έτσι τώρα τους δόθηκε η ευκαιρία και επίδειξη σε πασαρέλα να κάνουν και χρήματα με την είσοδό τους να οικονομίσουν!

Να η ευκαιρία "άγιε" Δέσποτα.

Η ενέργεια αυτή του Rudy Orsomer από την πόλη Τουρνέ ήταν πολύ εμπνευσμένη και πολύ σοφή, μήπως θα πρέπει να πράξετε κάτι ανάλογο Σεβασμιότατε "άγιε" Λαρίσης με την γκαρνταρόμπα του προκατόχου σας μακαρίτη **Ιγνάτιο** για τις **232** αρχιερατικές στολές, τις **133** μίτρες, **115** πατερίτσες, **145** σταυρούς και εγκόλπια, **53** μπασιτόνια, μανδύες κ.λ.π. Όποτε πρώτον να τις εκθέσετε, για να τις δει ο λαός και δεύτερο με "εθελοντές αναγνώστες" να τις επιδείξετε σε πασαρέλα, ώστε να θαυμάσει ο λαός τον αρχιερατικό πλούτο και να θυμηθούν τις αυτοκρατορικές ενδυμασίες που εσείς οι αρχιερείς αυτή τη χρυσή ενδυμασία έχετε αναλάβει να την κρατήσετε στη "ζωή"!

Αυτό θα είναι μια "ευδοκία" του Χριστού (όπως τόνισε στον επικήδειο ο μακαρίτης τώρα επίσκοπος **Μεθώνης Κλήμης**) να θαυμάσει ο λαός την "πτωχεία" του μακαριστού Λαρίσης Ιγνατίου και με ένα καλό εισιτήριο στην είσοδο της πασαρέλας να γεμίσουν το ταμείο της μητρόπολης!

«Εύλογείτε καί μή καταρᾶσθε...»

συνέχεια από τη σελ. 7

έν καθώς ήμεις ...» (Ιω. 17, 11). Έρχεσθε, λοιπόν, σέ αντίθεση μέ τό Εύαγγέλιο, άλλα ταυτόχρονα σπέρνετε καί τή φιλονκία ανάμεσα στους ανθρώπους, γεγονός πού μπορεί νά οδηγήσει σέ εθνικές τραγωδίες. Αυτό τό είδαμε στόν Πελοποννησιακό πόλεμο, στίς διαμάχες τών διαδόχων τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, στά πρώτα χρόνια μετά τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821, στή Μικρά Ἀσία, στήν Κύπρο καί στόν Ἐμφύλιο.

Τελικά, ἡ δικόνοια ἀποτελεῖ προγονική κατάρα. Χαρακτηριστικές εἶναι οἱ παρακάτω στροφές τοῦ «Ἕμνου εἰς τήν Ἐλευθερίαν» τοῦ Ἐθνικοῦ μας ποιητή Διονυσίου Σολωμοῦ πάνω στό θέμα τῆς εθνικῆς ἀρρώστιας μας, τῆς δικόνοιας.

«...**Παλικάρια μου! Οἱ πολέμοι**

γιά σᾶς ὅλοι εἶναι χαρά,

καί τό γόνα σας δέν τρέμει

στούς κινδύνους ἐμπροστά.

Ἀπ' εἰσᾶς ἀπομακραινέι

κάθε δύναμη ἐχθρική·

ἀλλά ἀνίκητη μιά μένει

πού τέσ δάφνες σας μαδεῖ·

Μία, πού ὅταν ὡσάν λύκοι

ξαναρχόστενε ζεστοί,

κουρασμένοι ἀπό τή νίκη,

ἄχ! τό νοῦ σας τυραννεῖ.

Ἡ Δικόνοια πού βαστάει

ένα σκῆπτρο ἢ δολερή

καθενός χαμογελάει,

«πάρ' το», λέγοντας, «καί σύ».

Κεῖτό τό σκῆπτρο πού σᾶς δείχνει ἔχει ἀλή-

θεια ὠραία θωριά·

μήν τό πιάστε, γιατί ρίχνει

εἰσέ δάκρυα θλιβερά.

Ἀπό στόμα ὀπού φθονάει,

παλληκάρια, ἄς μήν ἴπωθεῖ,

πώς τό χέρι σας κτυπάει τοῦ ἀδελφοῦ τήν

κεφαλή.

Μήν εἰποῦν στό στοκασιμό

τους τά ξένα ἔθνη ἀληθινά:

«Ἐάν μισοῦνται ἀνάμεσό τους

δέν τούς πρέπει ἐλευθεριά...».

Γνωρίζετε καλά, ὅτι στή δημοκρατία κατοχυρώνονται οἱ ἐλευθερίες τών ἀνθρώπων καί ὁ σεβασμός τών δικαιωμάτων ὡς ὑπέρτατη ἀξία καί καθολικό τρόπο ζωῆς. Ἡ δημοκρατική πολιτεία σέβεται τήν ἀνθρώπινη προσωπικότητα, καθώς καί τίς πολιτικές ἀντιθέσεις τών πολιτῶν τῆς Ἐπικρατεῖς τό Κράτος Δικαίου μέ τίς ἀποφάσεις τῆς ἐξουσίας πού στόχο ἔχουν τό συμφέρον τοῦ λαοῦ καί προστατεύονται ὅλες οἱ μορφές ἐλευθερίας.

Ὁ **Σόλων** λέει σχετικά τά ἑξῆς: «Ὅταν μάθεις νά κυβερνήσεις, θά μάθεις καί νά κυβερνάς». «Ὁ πύο καλός βασιλιάς εἶναι αὐτός πού μπορεί νά κυβερνήσει τά πάθη του» δηλώνει ὁ **Σωκράτης**. Γιά τόν **Ἀναξίμανδρο** «ὁ πραγματικός ἥρωας εἶναι αὐτός πού κατορθώνει νά νικήσει τά πάθη του». Ὁ **Μακρυγιάννης** καταθέτει ἐμπειρικά: «Ὁ πολιτικός ἡγέτης δέν πρέπει νά αισθάνεται ὑπερήφανος γιά τά λόγια του, ἀλλά γιά τίς πράξεις του. Ὅταν εἶσαι μικρός ἄνθρωπος βλάπτεις ὀλίγο, ὅταν εἶσαι μέγας βλάπτεις πολύ». Ὁ **Κορνήλιος Καστοριάδης** ὑποστηρίζει ὅτι «ἡ Δημοκρατία εἶναι ἀδύνατη χωρίς πολιτικό πάθος, πάθος γιά τήν ἐλευθερία τοῦ καθενός καί τοῦ ὅλου, πάθος γιά τίς κοινές ὑποθέσεις πού γίνονται ἀκριβῶς προσωπικές ὑποθέσεις τοῦ καθενός». Τέλος, ὁ **Benjamin Disraeli** (1804-1881 Ἄγγλος πρωθυπουργός) ἐπισημαίνει: «Ὅσοι θεωροῦνται ἄξιοι νά κυβερνήσουν τόν κόσμο, εἶναι ἄνθρωποι ἀπαλλαγμένοι ἀπό συναισθηματικές ἀδυναμίες καί μέ δυνατό μυαλό».

Ὁ ἀείμνηστος π. **Ἐπιφάνιος Θεοδωρόπουλος** ὁμολογεῖ: «Πῶν καί ἀγωνιῶ γιά τήν πορεία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐθνους, τό ὁποῖο συνεχῶς ἀφελλνίζετα, ἀποχριστιανίζεται, ἀποχρωματίζεται, ἀποκόπτεται ἀπό τίς ρίζες του καί κάνει τά στοιχεῖα τῆς ταυτότητάς του». Ὁ **Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος** ὑποδεικνύει: «Ὅτε ἐκεῖνος πού ἀσκεῖ τήν πολιτική ἐξουσία, οὔτε ἐκεῖνος πού ἀσκεῖ τήν πνευματική θά μπόρουν νά τίς διαχειριστοῦν δίκαια, ἂν προηγουμένως

δέν κυβερνήσουν τόν ἑαυτόν τους ὅπως πρέπει». Ὁ **Ἅγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς** ἐπισημαίνει: «Οἱ ἄνθρωποι πού δέν μποροῦν νά βάλουν τάξη στήν καρδιά τους ἀκόμη λιγότερο μποροῦν νά βάλουν τάξη στό Κράτος». Καί ὁ γλυκύτατος **Ἅγιος Παῖσιος** προφητικά λέγει: «Σέ μιά ἐποχή πού ὁ Σατανάς ὀργιάζει καί οἱ ἄνθρωποι του ὀργανώνονται, οἱ Ἕλληνες βρίσκονται σέ νάρκη. Τόν ἑαυτό του μόνο κοιτάει νά βολέψει ὁ καθένας καί τίποτε περισσότερο. Καί ὅ,τι νά τούς κάνουν, ὅσο κι ἂν τούς κουνήσεις, μέ τίποτε δέν ξυπνοῦν». Καί συνεχίζει: **«Ὅταν δεῖτε συμφορές στήν Ἑλλάδα, τό κράτος νά βγάζει παλαβούς νόμους καί νά ὑπάρχει γενική ἀστάθεια, μή φοβηθεῖτε. Θά βοηθήσει ὁ Θεός»** (Ἱερομονάχου Ἰσαάκ, Βίος Ἱεροτοῦ Παῖσιου τοῦ Ἀγιορείτου, 1981).

Διαβάστε, παρακαλῶ, τό 2^ο Τόμο «**Πνευματική ἀφύπνιση**» τοῦ Ἁγίου Παῖσιου τοῦ Ἀγιορείτου στό ὁποῖο ἀναφέρει τά σημεῖα τών καιρῶν. Μόνο οἱ ἐγωιστές, οἱ ἀλαζόνες καί ἐκεῖνοι πού ἔχουν θεοποιήσει τή λογική, τήν Ἐπιστήμη καί τήν ὑγεία δέν μποροῦν νά καταλάβουν τά ὅσα μᾶς λέει τό θεόπνευστο Βιβλίό τῆς Ἀποκαλύψεως καί τά λόγια τοῦ Ἁγίου Παῖσιου, τά ὁποῖα, δυστυχῶς, κάποιοι μέσα ἀπό τόν Ἐκκλησιαστικό καί Μοναστικό χώρο τά ἔχουν διαστρέψει.

Τέλος ὁ **Ἅγιος Νεκτάριος Αἰγίνης** διαπιστώνει ὅτι «ἡ Ἐκκλησία καί ἡ Πατρίδα ἔχουν σήμερα περισσότερο ἀνάγκη ἀπό ἄνδρες πού νά ζοῦν ὄχι γιά τόν ἑαυτό τους, ἀλλά γιά τό Γένος καί τήν Ἐκκλησία».

Τί μᾶς λένε ὅλα αὐτά κύριε Ὑπουργέ; Ὅτι θά πρέπει ἔσεῖς καί ὅλοι οἱ πολιτικοί τῆς Ἑλλάδος μας νά μετανοήσετε γιά νά ἀντιστραφεῖ ἡ πορεία τῆς Πατρίδος μας πού ὀδηγεῖται στήν καταστροφή. Ὅφειλετε, λοιπόν, σέ ὅλες τίς περιπτώσεις νά ζητήσετε συγγνώμην ἀπό τόν Ἑλληνικό λαό.

Κύριε Ὑπουργέ, Ζοῦμε σέ δύσκολους καί ἀποκαλυπτικούς καιροῦς ἀπό ἀπόψεως ἐκκλησιαστικῆς, εθνικῆς καί οἰκογενειακῆς. ἔχουμε ἠθική ὑποχρέωση ὅλοι Ἐκκλησία καί Πολιτεία- νά σταθοῦμε στό ὕψος τών περιστάσεων καί νά ἐνωπιθοῦμε τά μηνύματα τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, τών Ἁγίων Πατέρων, τών Ἁγίων Μαρτύρων τῆς Ἐκκλησίας καί τών Ἐθνικῶν μας Ἡρώων, οἱ ὁποῖοι ἀγωνίστηκαν γιά νά μᾶς παραδώσουν μιά Πατρίδα ἐλεύθερη καί μιά Ἐκκλησία τιμημένη ἀπό τό Θεό.

Ἄς ἀφουγκραστοῦμε ὅλοι τά λόγια τοῦ προμάχου τῆς πίστεώς μας ἀειμνήστου **Ἐπισκόπου Αὐγουστίνου Καντιώτη**: «Ὅσοι πονοῦμε τήν ὀρθόδοξη Ἐκκλησία καί τήν ἔνδοξη Πατρίδα μας Ἑλλάδα, ἄς πενθήσουμε, γιατί ἐφθασαν ἡμέρες θλίψεων καί συμφορῶν γιά τίς ἁμαρτίες τών κατοικούντων τῆ γῆ. Ἡ ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἀνέστησε τήν Ἑλλάδα, ἡ ὀρθοδοξία ἀνυψοῖ τό ἔθνος μας. Ἡ ἱστορία μᾶς βεβαιώνει ὅτι, ἂν δέν ὑπῆρχε ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, δέν θά ὑπῆρχε Ἑλλάς. Τό ρᾶσο ἐφτιαξε Πατρίδα. Ἡ ὀρθόδοξη Ἐκκλησία ἀνέστησε τήν Ἑλλάδα. Ἡ ὀρθοδοξία εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ Ἐθνους μας, ἡ Μεγάλη Μάνα μας, σ' αὐτὴ γεννηθήκαμε καί σ' αὐτὴ θά πεθάνουμε».

Μέ ἐκτίμησον

Ἀρχιμανδρίτης Παῦλος Ντανᾶς

Αγρίνιο 7/11/2021

Ἱεροκῆρυξ Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Αἰτωλίας @ Ἀκαρνανίας

ΕΥΧΕΣ

Ευχόμαστε προς ὄλους

- φίλους καί εχθρούς -

ο τεχνεῖς Κύριός μας νά χαρίζει

στον καθένα, αγάπη, πίστη

καί υπομονή στις δυσκολίες

καί αρρώστιες .

Ὁ δε καινούργιος χρόνος νά εἶναι

ευλογημένος, εἰρηνικός καί ἅγιος

Χρόνια πο|||ά

Τα παλιά... τ' αφήνω να σβήσουν.

Τα καινούρια τ' αφήνω να παλιώσουν

(Καραγκιόζης)

Ὅπου βρεθῶ κι ὅπου σταθῶ ο κόσμος ρωτά, μήπως ἀκούσα, ἔμαθα ἢ διάβασα κάτι ἀπ' αὐτά που εἶχε πει ὁ μητροπολίτης μας, πρὶν τρία χρόνια στο περιοδικό «**Μαθητική Πένα**» στον Τύρναβο.

Δηλαδή... τί;

Τὴν ἡμέρα τῆς χειροτονίας του εἶχε πει ἐκεῖνο το σπουδαῖο καί μας ἀφίση ἀφώνους: **“Ρᾶν...σιωπή”** καί με νόημα ἔβαλε το δάκτυλο στο στόμα. Ἀπό τότε ὅμως καί μετὰ δέν ἔβαλε γλώσσα μέσα. Ὅπου βρεθεῖ κι ὅπου σταθεῖ, ἔχει λόγο γιά ὅλα. Εἶναι ἕνας ασταμάτητος κείμαρρος!

Στον Τύρναβο που βρέθηκε τέτοια ἐποχή (Δεκέμβριος 2019) εἶπε στους μαθητές του Λυκείου που τον ρώτησαν: **“Ποιοι εἶναι ὁ στόχος σας καί ποια τα πιθᾶνα σκέδιά σας...”;**

Ἀπάντησε: **“Ἀκόμα δέν εἶδατε τίποτα! Τίποτα!... Μετὰ θα τα πούμε! Σιγά σιγά...”.**

Αὐτά ἀκούσε ὁ κόσμος καί ἐπειδὴ σιγά-σιγά δέν εἶδε τρία χρόνια τίποτα, μα τίποτα! **Γι' αὐτό τους δημιουργήθηκαν πολλές δεκάδες ἐρωτήματα καί μας ρωτοῦν:**

Μήπως ἀντιλήφτικα τίποτα! Γιά τα **500.000** περίπου ευρώ πῶς χάθηκαν ἀπό το μητροπολιτικό ναό του Τυρνάβου;

Μήπως ἀκούσα τίποτα! Γιά τις ἀνακριτικές ἐρευνες που ἔγιναν; Ἦν ἔγιναν;

Μήπως ἔμαθα τίποτα! Γιά το ἐκκλησιαστικό δικαστήριο του παπά του τους το πέταξε; Τί ἔγινε;

Μήπως ἔμαθα τίποτα! Γιά τα **50-80 εκατομμύρια** του μακαρίτη Ἰγνατίου;

Μήπως ἀκούσα τίποτα! Γιά τὴν ἐρευνα του ἐιδικοῦ οικονομικοῦ διευθυντῆ που μᾶς ἔφερε ὁ δεσπότης νά ἐρευνήσει τα οικονομικά καί ἄλλα βιβλία που, ὅπως ἀκούστηκε, ὁποῖο καπάκι καί ἀν ἄνοιγε, ὑπάρχει... (.)

Μήπως ἔμαθα τίποτα! **Γιά τα 2.000.000 ευρώ** ἀπό τις ἀνύπαρκτες κατασκηνώσεις που εἰσέπραττε ὁ Ἰγνάτιος καί πού βρίσκονται;

Μήπως ἀκούσα τίποτα! Γιά το χαράτσι γιά τὴν υπνώτουσα **“Πνευματικὴ Δράση”** τῆς μητρόπολης που εἶναι ἑκατοντάδες χιλιάδες ευρώ; Καί σε τι

λογαριασμό βρίσκονται;

Μήπως εἶδα τίποτα! Γιά τις δικοφορίες καί ποια εἶναι τα ποσά; (οἱ υποσχέσεις τῆς κατάρτησης καί ἡ διαφάνεια ξεχάστηκαν);

Μήπως ἀκούσα τίποτα! Γιά τὴν πρώτη δήλωση (28/10/2018) στή **“LARISSA NET”** «**ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΡΓΟ** θέλω νά κάνω στή Λάρισα»; Καί... ὑπάρχει;;

Μήπως ἔμαθα τίποτα! Γιά τα λεγόμενα σπιν κατᾶμεση αἰθουσα τῆς **ΓΕΧΑ** (19/11/18) **“θα πτίσω πᾶνω στα θεμέλια του Μανδελίδη... θα προχωρήσουμε λίγο παραπάνω...”;**

Μήπως ἀκούσα τίποτα! Γιά τα διάφορα σκάνδαλα καί τι ἔγιναν;

Μήπως ἔμαθα τίποτα; Γιά τους υπαλλήλους τῆς μητρόπολης που οἱ τρεις του Θεολόγου τώρα πλσιάζουν **τους 20;** Τί δουλεῖα κάνουν; Καί ἀπό πού πληρώνονται;

Μήπως πληροφορήθηκα τίποτα! Γιά τα βιβλιάρια με τα χρήματα ἀπό Ναούς πρὸς ἀνέγερση που βρίσκονται ...

ἀντὶ τῆς ἐρανικῆς ἐπιτροπῆς;

Μήπως – μήπως καί δεκάδες ἀκόμα. Μήπως υπολογίζει ὅτι θα τα πάρει ὁ αέρας; Ἦ μήπως θα τα χώσει στον τάφο τῆς λήθης ὁ νεκροθάφτης; Ἦ μήπως θα παλιώσουν καί περάσουν σπιν παραγραφῆ;

Γράφοντας αὐτά μούρθε στο νου μου ἡ ωραία ἱστορία του καραγκιόζη, που κάποτε τον ρώτησαν:

- Τί κάνεις ὠρέ με τα λεφτά που δανειζόσαι; Πῶς θα τα πληρώνεις; Εἰς κάθε μέρα παίρνεις δανεικά. Πότε ἀπό τόν ἕνα πότε ἀπό τόν ἄλλο. Καί εἶσαι μπατάρης, Πῶς θα τα δώσεις πίσω;

- Ἐχω τὴ μέθοδό μου, ἀπάντησε ὁ θυμίοσος καραγκιόζης.

- Δηλαδή, τί θα κάνεις, ποια εἶναι ἡ μέθοδός σου;

- Νά, τα παλιά κρέπ μου τα' αφήνω με τὸ χρόνο νά οβήσουν. Τα καινούρια τα αφήνω νά παλιώσουν.

Αὐτὴ τὴν ωραία μέθοδο εφαρμόζει μάλλον καί ὁ “ἅγιος” μητροπολίτης μας Ἱερώνυμος. **Τα παλιά τ' αφήνει με τὸ χρόνο νά οβήσουν καί τα καινούρια τ' αφήνει νά παλιώσουν!**

